

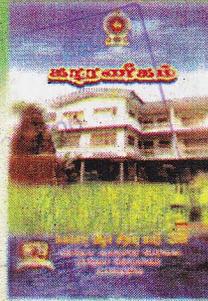
October 2009
Issue : 22

செங்கதிர்

இலக்கியம் கிள்கியம் இலக்கியம் கிள்கியம்

இலக்கியச் செம்மல்
செ.குணரத்தினம்

இ.வநாயகமூர்த்தி

கலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை-இலக்கிய-பண்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்கள் இதழ்

காரைதீவுப் பிரதேசசெயலகம் கலாசாரப்
பேரவையில்
கன்னி கலாசாரப் பெருவிழா

சென் : 2009
பில : 22

50/=

“செங்கதிர்” கட்டண விபரம் (2010) : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

பகுதி	முன்பு கட்டணம்	இந்தியா	வெளிநாடு
ஓராண்டுக் கட்டணம்	5000/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	15,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப் படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 1131001385889296 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காசுக்கட்டளை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களிடமிருந்து ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

ஆசிரியர், ‘செங்கதிர்’
இல.19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

**“இலட்சியம் இல்லாமல்
இலட்சியம் இல்லை”**

செங்கதிர்

▶ தோற்றம் : 30.01.2008 ◀

22

ஐப்பசி 2009 (தி.வ ஆண்டு 2040)

▶ 2வது ஆண்டு ◀

ஆசிரியர் : செங்கதிர்நாள்

சுயமன ஆசிரியர் : சம்பந்திகள் குழு

தொ.பே / Tel : 0777492861

மின்னஞ்சல் / E-mail : croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

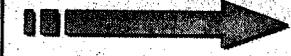
065-2223950 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail

senkathirgopal@gmail.com

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர் பக்கம்	02
அதிதிப்பக்கம்	03
கதிர்முகம்	07
நித்திய கல்யாணி (சிறுகதை)	10
வைரஸ் குஞ்சுகள் (கவிதை)	14
கதை கூறும் குறள்-02	15
குறிஞ்சிவாணன் என்றொரு கவிஞர்	19
பகிர்வு	21
ஒரு விடியலின் அஸ்தமனம் (கவிதை)	22
‘மறாகவி’ என்னும் மகாகவி	23
பின் நவீனத்துவ சூழலில் வாசிப்பு	
தொடர்பான கருத்தாடல் (கட்டுரை)	29
விளைச்சல் - 18 (குறுங்காவியம்)	34
சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 7	37
இளங்கதிர்	39
மலையகத்தில் சிறுகதை வரலாறும்	
வளர்ச்சியும் - 6 (தொடர் கட்டுரை)	42
சிறைப் பறவைகள் (சிறுகதை)	45
நுணுக்கம் (குறுங்கதை)	51
செங்கமலம் - 09 (தொடர்நாவல்)	53
விளாசல் வீரக்குட்டி	58
மலேசிய மண்ணிலிருந்து	59
நீத்தார் நினைவு	60
வானவில் (வாசகர் பக்கம்)	62

ஓக்டோபர் மாதம் உலக வாசிப்பு மாதமாகும். தமிழ்ச் சமூகத்தின் இளைய தலைமுறையினரிடத்தே வாசிப்புப் பழக்கமும், அறிவுத் 'தேடல்' முயற்சியும் வெகுவாக அருகி வருகின்றன. அளவுக்கு மீறிய பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களும், பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட கல்வி முறைமைகளும், 'உலக மயமாக்கல்' ஏற்படுத்தியுள்ள பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளும் நல்ல நூல்களைத் தேடிக்கற்கின்ற மனோபாவத்தை இளைய தலைமுறையினரிடத்தே மாற்றியமைத்துவிட்டன. இப்போக்கிலிருந்து இளைய சமுதாயத்தை மீட்டுப்பதில் பெற்றோரின் பங்கு மிகவும் வேண்டற்பாலது. பாடவிதானங்களை மட்டுமே நெட்டுருப் பண்ணுவதற்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை நிர்ப்பந்தம் செய்து அவர்களது அறிவுத்தேடலை இளமையிலேயே மழுங்கடித்து விடாமல் அவர்களது ஆற்றலையும், ஆளுமையையும் வளர்த்தெடுக்கும் வகையில் அவர்களிடத்தில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க முன்வரவேண்டும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பூசை அறையொன்றை வைத்திருப்பதைப் போன்று புத்தக அறையொன்றையும் அத்தியாவசியமாக ஆக்குதல் வேண்டும். நல்ல தமிழ் நூல்களை அப் புத்தக அறையினில் சேகரித்து வைக்கும்போது அவ் வீட்டுப் பிள்ளைகள் நிச்சயமாக அவற்றை வாசிக்கவே செய்வர். வாசிப்பு ஒரு மனிதனை முழுமையாக்குகின்றது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் 'வீட்டு நூல்நிலையம்' ஒன்றினை அமைத்து 'புத்தகப் பண்பாட்டுப் புரட்சி' ஒன்றினை ஏற்படுத்த முன்வருமாறு தமிழ்ப் பெற்றோர்களை 'செங்கதிர்' வினயமாக வேண்டி நிற்கிறது.

|| செங்கதிரோன்.

அதிதிப் பக்கம்

'செங்கதிர்' இதழின் இம்மாத அதிதி முன்னாள் அமைச்சர் செயலாளர் - கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க முன்னாள் தலைவர் - கவிஞர் - எழுத்தாளர் 'உலக்கியச் செம்மல்' திரு. செ. குணரத்தினம் அவர்களாவார்.

திரு. செல்லத்துரை குணரத்தினம் அவர்கள் 03.03.1935 இல் யாழ்ப்பாணம் நாரந்தனையில் பிறந்தார். பாடசாலைக் கல்வியை (1945 - 1954) யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் பெற்று பேராசனப் பல்கலைக்கழகம் சென்று புவியியல், பொருளாதாரம், தமிழ்மொழி ஆகிய பாடங்களைக் கற்று B.A பட்டதாரியானார். பேராசனப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மன்ற வெளியீடான 'இளங்கதிர்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக 1956 இல் செயல்பட்டார். கண்டி புனித.போல் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும் (1957 - 1959) ஆசிரியப்பணி புரிந்தார்.

1958 இலங்கை சிவில் சேவைப் பரீட்சையில் (CCS) சித்தியடைந்து 1959 இல் மாவட்ட காணி உத்தியோகத்தராக நியமனம் பெற்று மன்னார், யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, புத்தளம் ஆகிய மாவட்டங்களிலும் கொழும்பு தலைமைக் காரியாலயத்திலும் மாவட்டக் காணி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றினார். ஐ.நா புலமைப்பரிசிலின் கீழ் இஸ்ரவேல் சென்று ஒருவருட காஸம் 'Comprehensive Regional Development Planning' பயிற்சி பெற்றார். இலங்கை நிருவாக சேவை (CAS) அறிமுகமான காலத்திலிருந்தே அச்சேவையினுள் உள்வாங்கப் பட்டு காணி ஆணையாளர் திணைக்களத்தில் பதினேழு வருடங்கள் சேவையாற்றியபின் திட்ட அமுலாக்கல் பிரதிப்பணிப்பாளராகவும் இறுதியில் பிரதிக்காணி ஆணையாளராகவும் உயர்வு பெற்றார். 1977ல் ஐக்கிய இராச்சியம் Branford பல்கலைக்கழகத்தில் 'Evaluation of Infrastructure Projects' பயிற்சிபெற்றி பெற்றார். உலக தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் (ILO) அனுசரணையுடனான அரசு கல்விச்சுற்றுலாக் குழு உறுப்பினராக இடம்பெற்று இந்தியாவின் சிறுகைத்தொழில் திட்டங்களைப் படித்து அறிக்கையிடுவதற்காக டில்லி, பம்பாய், ஹைதராபாத், மெட்ராஸ் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார். இலங்கையின்

விவசாயத் துறையை மீளமைக்கும் ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்தவர்.

'Procurement and Contract Negotiations' பயிற்சி நெறியை உலகவங்கி அனுசரணையுடன் ஐக்கிய அமெரிக்க இராச்சியம் வாஷிங்டனிலும், ஆசிய அபிவிருத்திவங்கி (ADB) அனுசரணையுடன் பிலிப்பைன்சின் மணிலாவிலும் பெற்றவர். திட்டமிடல் அமுலாக்கல் (Planning and Implementation) கல்விநெறிகளை தென்கொரியா, ஜேர்மனி, அயர் லாந்து, பின்லாந்து, கனடா ஆகிய நாடுகளில் பெற்றவர்.

இலங்கையில் (1976-1997) திட்ட அமுலாக்கல் பிரதிப் பணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்த சமகாலத்தில் அமைச்சின் பிராந்திய அபிவிருத்தித் திட்ட நிபுணத்துவ ஆலோசகராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

1987 இல் பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து கலாசார தமிழ்மொழி அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளராக நியமனம் பெற்றார். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்த அமுலாக்கம் மற்றும் புனரமைப்பு சம்மந்தமாக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட செயலாளர்களின் உயர்மட்டக் குழுவிலும் இடம்பெற்றவர். 1988இல் மின்வலு மற்றும் சக்தி அமைச்சினதும் 1991 இல் போக்கு வரத்து நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சினதும் ராஜாங்கச் செயலாளராகவும் நியமனம் பெற்றார். 1989 இல் மின்சார சபையின் பணிப்பாளராகவும், 'Committee to study alternative sources of Energy and Development renewable Energy' இன் தலைவராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். அரசசேவையிலிருந்து 01.01.1991 இல் ஓய்வுபெற்றார். ஓய்வு பெறும் போது போக்குவரத்து நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சின் இராஜாங்கச் செயலாளராகக் கடமையாற்றியிருந்தார்.

ஓய்வு பெற்றபின் வடக்குகிழக்கு மாகாண கூட்டுறவு ஆணைக்குழு, வடக்குகிழக்கு மாகாண பொதுச்சேவைகள் ஆணைக்குழு (1993-2003) ஆகியவற்றின் தலைவராகவும், திட்டமிடல் மற்றும் அமுலாக்கல் அமைச்சின் நிபுணத்துவ ஆலோசகராகவும் (1995) நியமிக்கப்பட்டவர்.

இவைதவிர, நீண்டகாலம் (1988 - 19998) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்து அளப்பரிய தொண்டாற்றியவர். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பொன்விழாவையொட்டி கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐம்பது வருடகால வரலாற்றை 'பொன்விழாப் போற்றிசை' எனும் தலைப்பில் கவிதை நூலாக்கியவர். அரச சாகித்திய மண்டலத்தால் 'இலக்கியச்

செம்மல்' பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். இலங்கையின் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் கவிதை, கட்டுரைகள் ஏராளமாக எழுதியுள்ளவர்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் (கொழும்பு) தலைவராகவும் (1987/1998), வடக்கு கிழக்குமாகாண ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட அரசியல் பழிவாங்கலுக்கான முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் குழுவின் தலைவராகவுமிருந்து சேவையாற்றியவர்.

நீர்வாகத்திற்கும் எழுத்து ஆளுமையும் கொண்ட தமிழ்ப்புலமை மிக்க இலங்கையின் மூத்த கல்விமான்களில் ஒருவரான இலக்கியச் செம்மல் திரு.செ.குணரத்தினம் அவர்களை 'செங்கதீர்' இன் இம்மாத அதிதியாக அறியத்தருவதில் 'செங்கதீர்' பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறது.

- சூசிரியர்.

'குணாவார்' எனும் புனைபெயரில் திரு.செ.குணரத்தினம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் 1958 இல் எழுதிய கவிதை

"வருகிறேன் என்றொரு வார்த்தை"

விடுதிச் சாலையின் முன்புறம் யோன்றல்
நண்பகல் கழிந்த நான்மணி வேளை
மாமரத் திருந்திரு குயில்கள் கூவின்.
சாய்மனைக் கதிரையிற் சாய்ந்தபடியே
தனியேயிருந்தேன். 'தமிழ் படிப்போமா'
என்றொரு எண்ணம் எழுந்திட எழுந்த
இளங்கோத் தறவி எழுதிய சிலம்பு
கையிலெடுத்துக் கதிரையிற் சாய்ந்தேன்.
மாதவியிடமே மனது சென்றது.
கோவலன் பிரியக் கொடுத்தாயர் பெற்றாய்
பிரிவு தாங்காய் பெருகிய தன்பம்
நெஞ்சம் ததம்பி நிறைந்தகம் வெதப்ப
எனது சிந்தனை எங்கோ பறந்தது.
கூடிப் பிரியுங் கொடுமை நினைந்து
வேதனை நிறைந்து விம்மி நின்றது.
எழுந்த சென்றேன் ஏதோ நினைவில்
சாளரத் தாடு சாய்ந்தவென் கண்கள்

மாமரத் திருந்து மலரவை கோதி
 குக்கூ வென்றே கூவிய குயிலின்
 வடிவங் காண வட்டமிட்டன.
 கொம்பர் லிருந்த குயிலவை சுண்டேன்.
 வெம்பீரும் காதல் வேதனை சொல்லிட
 ஏற்றவை இவையே யென்றுளத் தெண்ணி
 வீற்றிருந்த அவ் விந்தைக் குயில்களில்
 ஆண்குயி லதனை அழைத்துக் 'குயிலே!
 நின்றிடு உனக்கு உரைப்ப தொன்றுண்டு.
 இங்கிருந் தின்ற நீயுநின் மனைவியும்
 தங்கிடா தெங்கும் தாவிப் பறந்து
 வயல்கள் மரங்கள் வளம்பெறு மிடங்கள்
 கடலின் அலைகள் தவழும் கரைகள்
 சாலைகள் சோலைகள் சார்ந்த விடங்கள்
 இவைகள் யாவையும் எளிதீற் கடந்து
 தென்திசை சென்று சேருவி ராயின்
 கல்லூரி யொன்று காண்குவி ரங்கு
 மாமரம் நிற்கும் மலர்களுமுண்டு
 கோதி யவற்றைக் கொள்ளை யின்பத்தில்
 கூடிக் குலவி மகிழ்வு மிகுதியால்
 நின்றிடுவீர்கள்! நிற்கு மவ்வேளை
 ஓங்கி உயர்ந்த மாடம்தொன்றில்
 தென்றல் தழுவவும் மன்றல் கமழவும்
 நின்றமுன் யன்னலால் நெட்டுயிர்ப் புடனே
 பேசலாகாப் பெண்ணணை வுந்த
 ஊசலாடும் உளத்தோடு நின்று
 பிரிவு வேதனை பீணித்திட அவள்தான்
 தன் நினைவிழந்து என்னையே நினைந்து
 காதற் பெருக்கில்நீ ஓதும் இசையில்
 பிரிவுத் தயரம் பெருகிடத் தாங்கா
 தருகி நிற்கும் உயிரினைக் காண்பாய்!
 கண்மணி அணையாள் காதல் அவளிடம்
 வெள்ளிக்கிழமை பள்ளி முடிவில்
 வருகிறேன் என்றொரு வார்த்தை
 இயம்பிவை அவளும் இருந்திடச் சகித்தே.

- 'குணனார்'

■ கதிர்முகம்

காரைதீவின் கன்னி கலாசார விழா

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரையும் சேவையின் சின்னமாம் சுவாமி நடராஜானந்த அடிகளாரையும் ஈன்றெடுத்த காரைதீவு மண்ணின் கன்னி கலாசார விழா ஆகஸ்ட் மாதம் 20ம் திகதி நடந்தேறியது.

காரைதீவு பிரதேச செயலகமும், கலாசார பேரவையும் இணைந்து நடாத்திய இக் கலாசார விழாவின் முதல் அம்சமாக ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆயு மூன்றலிலிருந்து மேளதாளம், நாதஸ்வரம், காவடி, ரபான் போன்ற பாரம்பரிய வரவேற்புடன் அதிதிகள் வரவேற்கப்பட்டனர்.

விழாவில் பிரதம அதிதியாக அம்பாறை மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் சனில் கன்னங்கராவும, சிறப்பு அதிதியாக ஜனாதிபதியின் அம்பாறை மாவட்ட இணைப்பாளர் கு.இனியபாரதியும், கௌரவ அதிதியாக தேசிய நல்லினக்க அமைச்சின் இணைப்பாளர் வீ.கிருஷ்ணமூர்த்தியும் கலந்து கொண்டனர்.

வரவேற்பு ஊர்வலம் காரைதீவு பிரதேச செயலக மேல்தளத்தை சென்றடைந்ததும் அங்கு மங்கள பேரிகை முழங்க தமிழ்மொழி வாழ்த்துப்பா, விழாக்கீதம் என்பன இசைக்கப்பட்டு வரவேற்புரையை உதவி பிரதேச செயலாளர் சிவ.ஜெகராஜன் நிகழ்த்த தலைமையுரையை பிரதேச செயலாளர் திரு.செ.இராமகிருஷ்ணன் நிகழ்த்தினார்.

நிகழ்ச்சிகளை இருமொழிகளிலும் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளரும், ஊடகவியலாளருமான விரி.சகாதேவராஜா தொகுத்து வழங்கினார். வரவேற்பு நடனத்தைத் தொடர்ந்து மேடையில் இஸ்லாமிய இந்து பாரம்பரிய கலை நிகழ்ச்சிகள் மேடையேறின. காளி கலாலயத்தின் 'அரிச்சந்திரன்' நாட்டுக்கூத்து பலரையும் கவர்ந்தது.

பிரதேச செயலக அலுவலகர்களின் நவீன நாட்டுக்கூத்தும் இடம்பெற்றது.

'காரணிகம்'

விழாவின் சிறப்பம்சமான 'காரணிகம்' எனும் வரலாற்று நூல் விழாச் சிறப்பு மலராக வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. வெளியீட்டுரையை கலாபூசணம் இரா.கிருஷ்ணபிள்ளை நிகழ்த்தினார்.

மலர்க்குழு இணைப்பாளராகவிருந்து நூலைத் தொகுத்த எழுத்தாளர் வேதசகா பாராட்டப்பட்டதோடு முதற் பிரதியை பிரதேச செயலர், அரச அதிபரிடம் வழங்கி வைத்ததும் ஏனைய பிரதிகளும் வழங்கி வைக்கப்பட்டன.

கௌரவிப்பு

காரைதீவின் வளர்ச்சிக்காக கலை, இலக்கிய, நிருவாக, பொதுத் துறைகளில் நிறைய பங்களிப்புச் செய்த 34 தமிழ், முஸ்லிம் சேவையாளர்கள் மூன்று கட்டங்களில் பொன்னாடை போர்த்தி பட்டம் வழங்கி சான்றிதழ் வழங்கிப் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

விபுலபூரணன் (01), விபுலமாமணி (04), விபுலமணி (08), விபுல இளவல் (04), விபுலநேசன் (17), ஆகிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டன.

காளிகலாலயத்தின் 'பட்டினத்தார்' வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சி நடாத்தப்பட்டது. அத்திகளின் உரைகளும் இடம்பெற்றன. கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி.ந.விக்னேஸ்வரன் நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

பி.ப. 3.00 மணி முதல் மாலை 6.30 மணி வரை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற போதும் பார்வையாளர்கள் அனைவரும் இருந்து ஒத்துழைப்பு நல்கியமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

விபுலமாமணி வெகுசகா

2009 ஆம் ஆண்டின் காரைதீவுப் பிரதேச கன்னி கலாசார விழாவில் கௌரவம் பெற்ற சான்றோர்கள் விபரம் ஒரே பார்வையில்....			
இல. வயர்	முகவர்	வழங்கப்பட்ட பட்டம்	
01.	திரு.இ.விநாயகமூர்த்தி	மத்திய விதி, காரைதீவு - 05	விபுல பூரணன்
02.	திரு.செ.இராமசுந்தரன்	மத்திய விதி, காரைதீவு - 05	விபுலமாமணி
03.	திரு.இரா.சிறுமணிவேலு	நடராஜாநாத விதி, காரைதீவு - 02	
04.	திரு.செ.சிவசுந்தரன்	தேசிகர் விதி, காரைதீவு - 11	
05.	திரு.வி.சிவசுந்தரன்	விபுலாநாத விதி, காரைதீவு - 01	
06.	திரு.சி.இராமநாதன்	கட்டம்-2	
07.	திரு.எஸ்.நாகராஜா	மத்திய விதி, காரைதீவு - 08	விபுலமணி
08.	திருமதி.மே.பத்மநாதன்	சாரதா விதி, காரைதீவு - 02	
09.	திருமதி.பு.ஜயசீமாவை	மார்க்கண்டு விதி, காரைதீவு - 11	
10.	திருமதி.பா. பரமசிவம்	மகாவித்தியாலய விதி, காரைதீவு - 04	
11.	திரு.இ.கோபாலசிங்கம்	விவேகானந்தா விதி, காரைதீவு - 01	
12.	திரு.இ.கோபாலசிங்கம்	தேசிகர் விதி, காரைதீவு - 10	விபுலஇளவல்
13.	திரு.ச.ம.செல்வரத்தினம்	கண்ணகை சம்பம் ஆலயம், காரைதீவு - 01	
14.	திரு.ச.முருகேசன்	திருமால்முடி விதி, காரைதீவு - 07	
15.	திரு.ஏ.எம்.நல்லம்	இல:107, மாளிகாவிதி, மாளிகைக்காடு மேற்கு	
16.	திருமதி.அ. சசிக்குமார்	விபுலாநாத விதி, காரைதீவு - 01	
17.	செல்வி.எஸ்.சாலினி	மத்திய விதி, காரைதீவு - 05	விபுலநேசன்
18.	செல்வி.த.விநாயகமூர்த்தி	தேசிகர் விதி, காரைதீவு-11	
19.	திரு.எஸ்.தங்கவேலு	கட்டம்-3	
20.	திரு.ஆ.பாலசுப்பிரமணியன்	விபுலாநாத விதி, காரைதீவு - 01	
21.	திரு.செ.மணிமுத்தா	நடராஜாநாத விதி, காரைதீவு - 02	
22.	திரு.செ.மணிமுத்தா	மகாவித்தியாலய விதி, காரைதீவு - 03	விபுலநேசன்
23.	திரு.செ.மணிமுத்தா	மகாவித்தியாலய விதி, காரைதீவு - 04	
24.	திரு.செ.மணிமுத்தா	ஆர்.கே.எம்.சி.முடிபுத் தீர்வம், காரைதீவு-05	
25.	திரு.செ.மணிமுத்தா	ஆர்.கே.எம் விதி, காரைதீவு - 06	
26.	திரு.செ.மணிமுத்தா	விஷ்ணு கோயில் விதி, காரைதீவு - 07	
27.	திரு.செ.மணிமுத்தா	மத்திய விதி, காரைதீவு - 08	விபுலநேசன்
28.	திரு.செ.மணிமுத்தா	சி.க.விதி, காரைதீவு - 05	
29.	திரு.செ.மணிமுத்தா	முருகன் கோயில் விதி, காரைதீவு -10	
30.	திரு.செ.மணிமுத்தா	முருகன் கோயில் விதி, காரைதீவு -11	
31.	திரு.செ.மணிமுத்தா	பிரதான விதி, காரைதீவு-12	
32.	திரு.செ.மணிமுத்தா	107, மாளிகா விதி, மாளிகைக்காடு மேற்கு	விபுலநேசன்
33.	திரு.செ.மணிமுத்தா	38, பூதபுலாலகவிதி, மாளிகைக்காடு மேற்கு	
34.	திரு.செ.மணிமுத்தா	85, ஜூனாவிதி, மாளிகைக்காடு கிழக்கு	
35.	திரு.செ.மணிமுத்தா	202, ஜலாலபுரவிதி, மாவட்டப்பள்ளி கிழக்கு	
36.	திரு.செ.மணிமுத்தா	68, சரீம் விதி, மாவட்டப்பள்ளி மேற்கு	

2009 ஆம் ஆண்டின் கலாசார விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்ட விபுலபூரணன்

காரைதீவின் அதிவிசேட துறைக்கான விருது

காரைதீவு மண்ணில் ஞானமுத்து இளையதம்பி வட்டை விதானைக்கும் தோம்புதோர் மார்க்கண்டு வள்ளியம்மைக்கும் 1929.02.20ஆம் திகதி மகனாகப் பிறந்த திரு.இ.விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் காரைதீவு இராமகிருஷ்ண சங்க ஆண்கள் பாடசாலையில் பயின்ற பின்னர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக கல்விப் பணியை ஆரம்பித்தார்.

இ.விநாயகமூர்த்தி

தான் படித்த பாடசாலையிலேயே ஆசிரிய சேவையைத் தொடங்கிய இவர், கல்முனை இ.கி.ச. பாடசாலை, சம்மாந்துறை, கோரக்கர், அ.த.க.பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும், 15 ஆம் கிராமம் அ.த.க. பாடசாலையில் பதில் அதிபராகவும், பூண்டுலோயா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் 01ஆம் தர அதிபராகவும், பின்னர் கல்முனை விவேகானந்த வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவும் சேவையாற்றி வேளையில் வளர்ந்தோர் கல்வி அதிகாரியாக பதவி உயர்வுபெற்று ஓய்வுபெறும் வரை கல்விப் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்தவர்.

ஆசிரியராக, அதிபராக, வளர்ந்தோர் கல்வி அதிகாரியாக 38 ஆண்டுகள் கல்விச் சேவையாற்றிய இவர், 1952ஆம் ஆண்டு முதல் 1962ஆம் ஆண்டு வரை முகாமத்துவப் பாடசாலையில் சேவை செய்த காரணத்தால், கிராம அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டு, காரைதீவு கிராமாட்சி மன்றத் தலைவராகவும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் கிராமாட்சி மன்றத் தலைவர்களின் சமாசத்தின் செயலாளராகவும் அரசியற்பணியை பத்து ஆண்டுகள் முன்னெடுத்தவர்.

இவை தவிர, மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் உருவாக்கப்பட்ட காலம் முதல் அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையின் உறுப்பினராக மாவட்ட சபைகள் செயலிழக்கும்வரை தொடர்ந்து சேவையாற்றியவர். மேலும், கூட்டுறவுத் துறையில் கல்முனை ப.நோ.கூ.சங்க சமாசத்தின் செயலாளராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியதுடன், காரைதீவு ப.நோ.கூ.சங்கத்தின் தலைவர், செயலாளர் பதவிகளையும் அணிசெய்தவர்.

இவர் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில், இவரது கல்வி வழிகாட்டலில் கற்ற பலர் மிக உயர்ந்த பதவிகளில் அயர்ந்துள்ளதோடு, அரசியற் துறையிலும், சமூகப் பணியிலும், அபிவிருத்திப் பணியிலும் இவர் செய்த அளப்பரிய செயல்கள் இன்றும் மக்களால் நினைவு கூரப்படுகின்றன.

நித்திய கல்யாணி

சு. தர்வதிகா
வவுனியா தேசிய கல்விமயக்
கல்வி (3ம் வரும்)

“தொந்தரவா நினைச்சா மன்னிச்சிருங்க. வந்து...வந்து... எங்கட இந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கென்று புதிதாய் நியமனத்தோட வந்திருக்கிறதா கேள்விப்பட்டன். அதுதான் உங்களோட கொஞ்சம் வெளிப்படையா பேசலாமுன்னு ரெண்டு

மூணு நாளா ‘ட்ரை’ பண்ணினேன். இன்னிக்குத்தான் மாட்டினீங்க” என்று சிரிப்புடன் தனது பாணியிலே கூறிமுடித்தவன் அவன் முகத்தைப் பார்த்து சற்றுத் தயங்கி “என்ன ஒரு மாதிரி முகத்தில சலனத்தையே காணோம் ஐயையோ... நான் ஏதும் தப்பாய் பேசிடலையே? ஏதோ தூடிப்புல பேசிட்டேன். அப்படி ஏதுமுன்னா வெறி சொறிங்க...” என்று முடிக்கு முன் அவன் மென்மையாகப் புன்னகைத்து முடித்திருந்தான். தொடர்ந்து,

“இதுவரை நான் இங்கு வந்தப்புறம் இப்படிப்பேசின பேரில நீங்க ஆறாவது ஆளு. அவங்க மாதிரி நீங்களும் “ஏங்க எத்தின நாளைக்கு... நீங்க” என்றுதானே கேட்கப்போறீங்க” என்றவன் மீண்டும் ஒருதடவை மின்னலாய் புன்னகைத்தான்.

நித்தியனுக்கு எவ்வாறு தொடங்குவதென்று தெரியவில்லை. சற்று நேரம் தன் மணிக்கூட்டைப் பார்த்தவண்ணம் இருந்தான். அதன் டிக்.டிக்...ஓசையும் கம்பிகளின் நகர்வும் தன்னைப் போலவே நகர்வதும் பின் அதே இடத்தைத் தொடுவதும் என்று செக்குமடாய் எரிச்சலூட்டியது அவனுக்கு. மணிக்கூட்டை கழற்றி மேசையில் கவிழ்த்து வைத்தான். கொஞ்சம் தென்பு கொண்டவனாய் பேச்செடுத்தான்.

ஒரு ஆசிரியர் மனதில் எவ்வளவு மாணசீகமாக பணியாற்றும் எண்ணம் வைத்திருப்பார் என்பதை அறியாதவனல்ல. இருந்தும் மனதுக்குள் மன்னிப்பு வேண்டியவனாய்..

அவளது தெத்திப்பல் அழகில் தடுமாறியவன் நிதானித்து “உங்க விருப்பம் மாதிரியே தொடர்ந்தும் படிப்பிக்கணும்னா பிள்ளைங்கள அவுங்க நிலைகளைப் புரிஞ்சுக்க முயற்சிக்காதீங்க” என்று குரலைத் தாழ்த்தி மெதுவாய்ச் சொன்னான். அவளும் எதிர்பார்த்திருப்பாள் போல் மனதுக்குள் வேறு நினைத்தாலும் கிராமத்தையும் தான் கற்பிக்கப்போகும் மாணவர்களையும் பற்றி அறியும் ஆவலோடு “யார் ஊருக்குப் போனாலும் முதல் அவுங்க ஊப் பெருமையைத்தான் பேசுவாங்க. ஆனா இவங்க தான் எதையும் கதைக்கிறாங்கயில்ல. கள்ளனைப் பார்த்த மாதிரி அப்பய் மிரட்டி வேறு பார்க்கிறாங்க...” என்று கண்ணைச் சிமிட்டியவாறு கொஞ்சம் உண்மையும் கொஞ்சம் பொய்யும் கலந்து கூறினாள். “சிக்கித்தவித்த மீன் வலையில் இருந்து மீண்டதைப்போல” ஒரு உணர்வு மனதுக்குள் அவனுக்கு. இப்படி அவளே அவனுக்கு கதைப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் கொடுப்பாள் என்று நினைக்கவில்லை.

கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை விடாமலிருக்க அவசரமாய் நிமிரவும், பாடசாலை விடுகை மணி ஒலிக்கவும் மீண்டும் தொய்ந்து போனான். மிரட்சியாய் அவளை நோக்கினான்.

அதற்குள் “ஒரு நிமிஷம்” என்று கூறி எழுந்து அதிர் காரியாலயத்திற்குள் நுழைந்தான் அவன். நல்ல

வேளை மனதிற்குள் ஆடிய தகதிமி தெரிந்து விடுவோ என்று பயந்தவனுக்கு ஒரு இடைவேளை கிடைத்ததும் பெருமூச்சாய் ஆவலையும் பயத்தையும் வெளிவிட்டவன் பாடசாலை மணிக்கு நன்றி கூறி நிமிரவும் அவன் மீண்டும் வரவும் சரியாய் இருந்தது. தொடர்ந்து தன் ஊரைப்பற்றி அவளிடம் கூறத்தொடங்கினான்.

“யாருக்கும் கூறத்தேவையிராத, கண்டதும் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு இருந்த ஊர் இது. ஒரு ஆசிரியனாக நானிருந்து மாணவர்களை விசுவாசித்த காரணத்தால் மாறிப்போயிற்று” என்று சிறு முத்தாய்ப்புடன் அவளது ஆச்சரியப் பார்வையையும் கடந்து தொடர்ந்தான்.

“ஆம் இந்த மலைப்பட்டியில் காட்சிகள் மட்டுமல்ல பாடசாலை மாணவர்களும் கலையழகுதான். இங்கு துள்ளித்திரிந்தவை அருவிகள் மட்டுமல்ல சிறுவர்களுந்தான். பசுமையாய் இருந்தது கொழுந்துகள் மட்டுமல்ல பிள்ளைகள் மணமும் தான். ஆனால் இவைகளைக் கருக்கிப்போடும் கந்தகம் கொண்டவர்கள்தான் ஏராளம்.

நான் கூட இங்கு வரும்போது ஒரு ஈர்ப்பு, கிராமத்தில் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதில் மட்டுமே கவனமாயிருந்தேன். ஆனால் வந்த பின்புதான் இந்தக் கிராமத்தை விட்டுப்போவதில்லை என்று முடிவு செய்து கொண்டேன்.

இங்கு இருக்கிற ஜனங்கள் பிரதானமா கொழுந்தெடுக்கிற வேலை தான் செய்யுறாங்க. இதையும் தாண்டி லயன்களுக்குப் பொறுப்பாயிருக்கிற துரைங்க ரெண்டு மூணுபேர் வெல்லம் செய்யிற ஆலையும் நடத்துறாங்க. அவங்க தான் இந்த ஊரிற்கு தீக்குச்சிகள். அப்படி ஒவ்வொன்றாய் உரசிப் போட்டுக் கொள்வார்கள்.

குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்ற பேரில் பிள்ளைகள தமது ஆலையில் வெல்லம் பிடிக்க வேலைக்கு அமர்த்திறாங்க”

இடையில் குறுக்கிட்டவள் “அமர்த்திறாங்க... எண்டா... இப்படிமா...?” என்றாள்.

விரக்தியும் இயலாமையும் போட்டிபோட மெல்லச் சிரித்தவன் ஆமோதிப்பாய் தலையசைத்து மேலே கூறினான். “ஆமாங்க. இப்பவந்தான் செய்யுறாங்க இதக் கேள்விப்பட்டு எனது வகுப்பில் விசாரித்த போது பிள்ளைங்க வரலைன்னா... அதுக்கு இதுதான் காரணம் என்று கூறி தங்கள் கைகளை விரிச்சுக் காட்டினாங்க.

என்ன அதிர்ச்சி. கையெல்லாம் வெந்து போயிருந்திச்சு. குட்டோட வெல்லம் புடிச்சாங்களாம். ரொம்ப பாவப்பட்டன்.

என்னால இத கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று தோன்றினாலும் தனியே செய்வது கடினம் என்று தோன்றிற்று.

தலைமை ஆசிரியரின் உதவியுடன் இந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியை மலரினியையும் அழைத்துக்கொண்டு நிறையவே திட்டமிட்டுக்கொண்டும் புறப்பட்டோம். பாதியில் மலரைத் தொலைத்தும் பலனில்லை” என்று கூறி சற்று நிறுத்தினான். அவன் கண்கள் பனித்திருந்தன. எங்கோ தூரத்தை வெறித்த வண்ணம் இருந்தான்.

கல்யாணி சங்கடத்துடன் நெளிந்தாள். ஓர் ஆண் அழுவதை முதன்முதலாய் நேரே இப்பொழுதுதான் எதிர்கொள்கின்றாள்.

மனமில்லாமல் மெல்லமாய்... “ஐ ஆம் வெரி சொறி” என்றாள் அவன் கவனத்தைக் கலைக்கும் நோக்கத்துடன். ஆமாம் அவள் பெயர் கல்யாணி.

அதற்குக் காத்திருந்தவன் போல் பார்வையை எடுக்காமலே கூறினான். “உண்மையில் நாம் ஆரம்பித்த பயணம் மாணவர்களை மீட்கத்தான். அவர்களது பெற்றோர்களுக்கு அறிவுரை கூறத்தான். ஆனா இத எதிர்பார்த்தோ என்னவோ நம்ம எதிரிங்க எங்கள விட புத்திசாலியா செயற்பட்டுட்டாங்க. பெற்றோருக்கு சில சலுகைகளைக் காட்டி நிரந்தரமா மாத்திட்டாங்க.

பாவம் பரிதாபப்பட்ட ஜனங்க. நல்லது, கெட்டது எதுவும் புரியல்ல சொல்றபடி நடந்துக்கிட்டாங்க. கொஞ்சம்

மெனக்கிட்டிருந்தோம்னா அவங்கனையும் மாத்தியிருக்கலாம். ஆனா எங்க விடயத்தில எதிரிங்க உற்சாக மாபிட்டோட கடவுளும் அவசரப்பட்டிட்டாரு.

அன்றும் வழமைபோலவே பள்ளியில் கற்பித்தல் செயற்பாட்டை விரைவாக்கிக் கொண்டு எங்கள் பணிக்கு ஆரம்பமானோம் குதூகலத்தோடு. “குதூகலத்திற்கு மாணவர்களை மீட்க என்பது பிரதான காரணமா இருந்தாலும் நாம் தனிமைல சந்திக்கப்போகின்ற அந்தப் பொழுதுகளுக்காகவும்தான். ஆமா அந்தப் பணி நம்மள காதலர்களாகவும் மாத்திடிச்சு. துள்ளலுடன் புறப்பட்ட நம்மைத் தொடர்ந்து காலனும் துள்ளிக் கொண்டே புறப்பட்டான் போலும்.

அவசரமாய் இந்த ஊர் பெரிய வரின் உதவி தேவைப்பட மலரை அவளது வீடுவரை கொண்டுபோய் விடும் வழமையை விட்டு வேறுவழி போனேன். காலன் மட்டுமே அன்று அவனைத் தொடர்ந்தான்.

வெல்லத் தொழிற்சாலை வைத்திருக்கும் தொரை ஒருவரின் ஆளுங்க இடையில் மறிச்சு இதனை விடும்படி விரட்டியிருக்காங்க. அவள் மறுக்கவும் அவளை கொன்றுவிட்டது மட்டுமல்லாமல் அவள் கற்பைக் கூட குறையாடிட்டாங்க.

இதனை அறிந்த தலைமை ஆசிரியரும் பயந்திட்டார். என்னால்

ஆனது தானே என்று என்னை பாடசாலையில் இருந்து வெளியில தூக்கிட்டாரு” என்று சலனமில்லாமல் கூறிமுடித்தவன்.

“இனிச்சொல்லங்க வற்ற பிள்ளைங்களுக்கு படிப்பிக்கிறதா? இல்ல... வறாத பிள்ளைங்களுக்கு ‘நிஸ்க்’ எடுக்கிறதா?” என்று கேள்வியுடன் அவள் பக்கம் திரும்பினாள்.

அவளும் புண்ணகைத்து “ஓகே சார் புரிஞ்சிட்டேனே. இனி என்ன மறிச்சு அட்வைஸ் பண்ணினதுக்கு தாங்ஸ்” என்று கூறினாள்.

ஆனால் மனதிற்குள் தன் ஆசிரியப் பணிக்கான அர்ப்பணிப்பை தயாராக்கி முடிவெடுத்தாள்.

“நித்திய மலரொன்று உதிர்த்து போனாலும் நித்திய கல்யாணி, முள், கல் தாண்டி பூமி பிளந்து, வளர்ந்து, மலர்ந்து மணம் பரப்ப வேண்டும். நல் ஆசிரியையாய் அதுவும் மலரினியின் இடத்தில் நின்று” என்று.

நித்தியனுக்கு ஏதோ திருப்தி கிடைத்ததைப் போலவும் தனது வேண்டு கோளை ஏற்றதற்காகவும் கல்யாணியை மனதில் வாழ்த்தி விடைபெற்றாள்.

“எத்தனை விலை கொடுத்து நித்தியகல்யாணி மலரப்போகிறதோ அது வரை திடமான மனம்கொடு நித்தியனுக்கு” என்று மனதிற்குள் வேண்டி கல்யாணியும் விடைபெற்றாள். ■

ஆண்டவனுக்கு - ஒரு
கிலோ உப்பு.
அந்தோனியாருக்கு - ஒரு
மெழுகுதிரி.
ஐயப்பனுக்கு - ஒரு
ஆட்டுக்கடா
அந்த புத்தபகவானுக்கும் - தாமரைப்
புஸ்பங்களால்
ஆராதனை செய்து - என்
எல்லாத் தெய்வங்களுக்குமான
நேர்த்திக்கடன்களை
நிறைவேற்றியாகிவிட்டது.
மழையின் வரவிற்கு முன்
இடியோசையாய் - அவன்
வரவிற்கு முன்
தவறுகளென்னும் எத்தனையோ
வைரஸ்குஞ்சுகள் பொரிக்குமோசை
நெஞ்சில் விழும்.
கையிலிருக்கும் காசெல்லாம்
கரைகிறது. - அவன்
பாவங்களுக்கெல்லாம் பரிகாரமாய் - நான்
சிலுவைகள் சுமப்பதில்.
கிலுகிலுப்பையாய் சிரிக்கிறான் அவன்,
சுன்னங்கள் ஏதுமின்றி.
அவன்,
வட்டத்துள் நின்று விலகி
விட்டுவிட எத்தனிக்கிறேன்.
சமூகக் காக்கைகளின் சொண்டுகள்
மூர்க்கத்தனமாய் என்னைக் கொத்துகிறது.
இன்னும் - சில
நரிகளும் நாய்களும் அவனைப்
பூஜிப்பதால் என்
பரிகாரங்கள் பயனற்றுப் போகிறது.
மீண்டும் மீண்டும் பஞ்சமாபாதகமென்னும்
வைரஸ் குஞ்சுகளின் பெருக்கத்தில்
தீவிரமாய் அவன்.

வை
ர
ஸ்

கு
ஞ்
சு
க
ள்

ஆரையூர்த்தாமரை

பெரியாருக்குள் பெரியார்
(பெரியாரைத் துணைக்கோடல்)

மார்க்சிய சித்தாந்தம் இந்திய உபகண்டத்துள் நுழையமுன்பே தமிழ்நாட்டில்
சமூக விழிப்புணர்வாக சமத்துவம் கலந்த சன்மார்க்கமொன்று உருவெடுத்திருந்தது.
எனினும் அன்றைய தமிழனின் வாழ்க்கை பார்ப்பனிய வர்ணாசிரமத்தின் பாதிப்புகளால்
பணிவு நிலையில் இருந்தமையால் “கடை வீரத்தேன் கொள்வாரில்லை” என்ற
நிலைக்கு சன்மார்க்கம் தள்ளப்பட்டது. அறுபது ஆண்டுகள் பெரியார் ஈ.வேராவின
பொதுப்பணியின் பின்பும்கூட தமிழ்நாடு இன்னும் சரியாக விழித்துக்கொள்ளவில்லை
என்பதுதான் வரலாறாகிப்போகிறது. அருள் கலந்து அறிவுபூர்வமாகச் சொல்லப்பட்ட
வள்ளல்பெருமானின் கருத்துக்கள் “மருட்பாக்கள்” என மறுக்கப்பட்டன. வடலூரில்
ஆரம்பமான அந்தத் தொடக்கம் ஈரோட்டைத் தொட்டுகின்றபோதுதான் ஒரு சமூகப்
புரட்சியின் பிறப்பு ஆரம்பமானது. காலத்தின் கட்டாயமான அந்த எழுச்சியே
“சன்மார்க்கம்” “சுயமரியாதை” ஆன வரலாறு ஆகின்றது. சுயமரியாதைச்
சிந்தனையின் மூலவேர் பற்றிய ஒரு கேள்விக்கு விடைகாண்பதே இக்கட்டுரை.

“கொள்ளைவினைக் கூட்டுறவால்
கூட்டிய பல் சமயக் கூட்டமும் - அக்
கூட்டத்தே கூவுகின்ற கலையும்
கள்ளமுறு அிக்கலைகள் நாட்டிய பல
கதியும் காட்சிகளும் காட்சிதரும் கடவுளரும்
எல்லாம் பிள்ளை விளையாட்டே...”

1823 - 1874 வரை தமிழ்நாட்டில் அருட்கடலாகப் பெருகி அதே அருட்சோதியுடன் கலந்துபோன வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் கூறிவிட்டுச் சென்ற கூற்றினையே மேலே பார்க்கின்றோம். 1925ல் வெளியான பெரியார் ஈ.வே.ராவின் ‘குடியரசு’ பத்திரிகையின் தொடக்க இதழில் இப்பாடல்தான் முகப்பை ஆக்கிரமித்திருந்தது. அந்த இதழில் “இப்பெரு முயற்சியில் இறங்கியுள்ள எமக்கு போதீய அறிவையும் ஆற்றலையும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் தன்கு அருள்பாலப்பவனாக” என பெரியாரே எழுதுகின்றார். “கடவுள் இல்லை - கடவுள் இல்லை - கடவுள் இல்லவே இல்லை” என்று முழங்கிய பெரியாரின் இளமைக்காலம் இந்த சண்மர்க்க உணர்வுடன்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஆழமாக - அறிவாக அருட்பாக்களை வள்ளலார் வழங்கியபோது மடாதிபதிகளும், பார்ப்பணிய ஆதிக்கமும் பண்பலத்தையும், சாதி வெறியையும் சண்டித்தனத்தையும் காட்டிப் பயமுறுத்தி விரித்த கடையை மூடவைக்க முயன்றார்கள். அதன் இடைவெளிக்குள் வெளிப்பட்ட ராமசாமி நாயக்கர் இடித்தும் வலிந்தும் அக்கருத்துக்களை வைக்க சில வன்முறைகளைக் கையாளவேண்டியவரானார். அந்த நேரம் பார்ப்பணியும் சாதியும் பதுங்கிக் கொண்டன. “பசியுடன் உள்எவனுக்கு இறைபதம் பற்றிப் பேசாதே” என்றவர் வள்ளலார். “அறிவுப் பசியைப் போக்கவேண்டுமானால் பாம்பை விட்டுப் பார்ப்பணியத்தை ஒங்கி அடிக்கவேண்டும்” என்றவர் பெரியார். இதுதான் காலத்தின் மாறுபாடானது.

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்....” என்ற வள்ளலாரின் மேற்கோளுடனே ‘அண்ணா’ சுயமரியாதை மேடைகளில் பேச ஆரம்பித்தார். ஆல்போல் தழைத்து சுயமரியாதை இயக்கம் கிளைகள்விட்டு - விழுது தாவி, வேர் பலக்க வள்ளலாரே வழிகாட்டியானார் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் வள்ளலாரிடமிருந்துதான் பெரியாருக்கு வந்தது என்பதில் இன்னும்பெரு முக்கிய உதாரணமுண்டு. பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தை அதிகாரபூர்வமாக ஆரம்பிக்கும் முதலும் பின்பும் வள்ளலாரை மேற்கோள்காட்டி பேசி வந்தார். இங்கே ஒரு ஆதார பூர்வமான செய்தி ஒன்றைக் கூறவேண்டும். பெரியார் வாழ்க்கையில் வேறு எவரையும் மேற்கோள் காட்டியதோ எழுதியதோ இல்லை; வள்ளலாரைத் தவிர என்பது தான் அது. பெரியாரின் ‘குடியரசு’ வள்ளலாரின் ஆளுமையான கருத்துக்களை முன் வைக்க முயன்றபோதும் - கடவுளுக்கு எதிராக பெரியார் எழுந்து நின்றபோதும் முதல் எதிர்ப்பு திரு.வி.க.வின் “நவசக்தி”யிடமிருந்தே புறப்பட்டது. நவசக்தியுடன் மோதுவதற்கு பெரியார் எடுத்தாண்ட கருத்துக்கள் இவை. “நால்வருணம் ஆசிரமம் ஆசாரம் முதலா நவீன்ற கலைச்சரிதம் எலாம் பிள்ளை விளையாட்டே....” “இயல் வேதாகமங்கள் புராணங்கள் இதிகாசம் இவை முதலா இந்திரசாலக் கடையா உரைப்பார் - மயல் ஒரு நூல் மாத்நீர்தான் சாலம் என

அறிந்தார், மகனே நீ நூல் அனைத்தும் சாலம் என அறிக” என்று அருட்திரு வள்ளலார் சொன்னாரே! அப்போது உங்கள் அறிவு எங்கே போனது? எனக் கேட்டார் பெரியார். “இருட்சாதித் தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை இருவாய்ப்புண் செவியுள் எருவாக்கிப்போட்டு மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்களாச்சீரம் வழக்கெல்லாம் குழிவெட்டி மண்முடிப்போட்டு” என்ற வள்ளலாரின் கூற்றுக்களையே தன் வாத்திற்கு எடுத்தாள்கிறார் பெரியார். அத்துடன் வடநாட்டு அருளாளர்களைப் போற்றுகின்ற உங்களுக்கு ஏன் நம்நாட்டு அருளாளர்கள் பற்றிய அறிவு இல்லாமல் போனது என்று கிண்டல் செய்கிறார் பெரியார். இதற்காக “ஏன் தம்பீ இவ்வளவு வடநாட்டுப் பற்று” என்று பெரியார் எழுதிய குடியரசு பத்திரிகையின் ஆசிரிய தலையங்கம் பிரசித்தமானது. “இராமகிருஷ்ணரைப் போற்றும் அன்பனே! சீந்தித்துப்பார் உன் இராமலிங்கம் எந்தவிதத்தில் அவர்களைவிடத் தாழ்ந்தவர். அவரை எந்த வடநாட்டுக்காரனாவது போற்றக்கண்டிருக்கிறாயா?” என்று சீறியிருக்கிறார் ஈ.வே.ரா.

“வள்ளலார் பற்றியும் அவர் புரட்சிக் கருத்துக்கள் பற்றியும் அப்படியே பாடிவா” என்று பாரதிதாசனுக்கு ஒரு முறை சொன்னாராம் பெரியார். பாரதிதாசனின் சீடரான சுப்பரத்ததாசன் என்ற கவிஞர் ‘சுரதா’இப்படிப் பாடுகிறார்; “வங்க ஞானிகட்குச் சீலைகள் இங்கே வடலூரார் போன்றவர்க்குச் சீலைகள் எங்கே?” என்று.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் ஒரு செய்தி உள்ளது. அருட்பா ஆறாம் திருமுறையிலிருந்து நூறு பாடல்களைத் திரட்டி 1935ல் குடியரசுப் பதிப்பகத்தார் அதன் மூன்றாவது வெளியீடாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தொகுத்தளித்தவர் அறிஞர் சாமி சிதம்பரனார். வள்ளலார் கருத்துக்கள் மக்களை சென்றடைய வேண்டுமென்பதற்காக இந்நூல் குடியரசு சந்தாதாரர்களுக்கு 25% கழிவுடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. “எழுத்தல் முழங்கிய வடலூரார் கொள்கைகளை செயலில் செய்துகாட்டியவரே பெரியார் ஈ.வே.ரா” என்கிறார் திருக்குறள் முனிசாமியார். “சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்து செயல்பட்டவர்களில் பலர் வள்ளலாரின் சண்மர்க்க நெறியில் இருந்து வந்தவர்கள்தான்” என்கிறார் காங்கிரஸ் உயர் தொண்டரான சி.ஏ.அப்பாமுத்து. 1930ல் நடந்த சுயமரியாதைக் கட்சிக் கூட்டத்தில் குத்தாசி குருசாமி அவர்கள் பேசும்போது “ஒருமையுடன் உனது திருமலராடி நனைக்கின்ற....” என்ற அருட்பாவுக்கு விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சாதி, மதம், வேதம், புராணம், பெண்ணடிமை, பார்ப்பன எதிர்ப்பு என்பவற்றில் எல்லாம் வள்ளலாரின் அழுத்தமே காணப்படுகின்றது.

குறிஞ்சிவாணன் என்றொரு கவிஞர்

■ மொழிவரதன்

ஊவாமாகாணம் இலக்கிய மணம் பரப்பிய ஒரு பிரதேசமாகும். கல்வியிலும் கூட ஆரம்பகாலத்தில் செழித்து வளர்ந்திருந்தது ஊவா பிரதேசமேயாகும். இந்தப் பின்னணியில் பலரைக் குறிப்பிட இயலும். எனிலும் இங்கே நினைவு கூரப்படவேண்டிய சிலர் நினைவுகூரப்படா துள்ளமையை குறிப்பிடலாம் என எதிர்பார்க்கின்றேன். இதுவும் கூட மேலும் விரிவாக எழுதப்படவேண்டிய ஒன்றென உணரும் அதேவேளை காலம் கைதரின் பலரைப்பற்றி எதிர்காலத்தில் பார்க்கலாம்.

இந்தவகையில் தீனபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளில் ஒரு கால கட்டத்தில் கவிதை எழுதி வந்த குறிஞ்சிவாணன் எனும் சி.வி.பி.மாணிக்கம் குறிப்பிடத்தக்கவர். கவிஞரின் இயற்பெயர் சி.வி.பி.மாணிக்கம். இவர் பிறந்த மாவட்டம் பதுளை மாவட்டமாகும்.

1960 - 1970 காலகட்டத்தில் மலையகம் தொடர்பான கவிதை களை எழுதி வந்தார். மலையக மக்களின் வாழ்க்கைத் துயரம், உழைப்பு, பொருளாதார சுரண்டல், அரசியல், காதல் எனப்பல பொருளில் கவிதை கள் யாத்துள்ளார்.

பதுளைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த காலங்களில் ஆல் - எல மலையக மறுமலர்ச்சி மன்றம், ஆல் - எல இந்து இளைஞர் பேரவை போன்ற அமைப்புகளின் செயற்பாடுகளில் பங்குகொண்டார் எனலாம்.

தரமான மரபுக்கவிதைகளைத் தந்த குறிஞ்சிவாணன் மலைய கத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கோவில் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட சாகாமம் கிராமத்தில் வசித்து வந் தார். வடகிழக்கு யுத்தம் காரணமாக 1990 ஜூன் மாதம் முதல் இடம்பெ யர்ந்து அகதியாக திருக்கோவிலிலுள்ள காயத்திரி கிராமத்தில் இடம் வாங்கி வசித்து வருகின்றார். நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் கிரண்டு பெண் குழந்தைகளுக்கும் தந்தையான குறிஞ்சிவாணன் தற்போது 64 வயதை அண்மித்துவிட்டார்.

1956, 1959களில் சாமி சிதம்பனாரின் வள்ளல் பெருமான் பற்றிய நூல்கள் எல்லாம் ஈ.வே.ராவின் அரவணைப்புடனேயே வெளிவந்திருக்கின்றன. “ஒருவரை வணங்க ஆரம்பித்தால் பிறகு அவரது ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றி எண்ணமாட்டார்கள். அவரை வணங்குவதனாலேயே தங்கள் பாவம் நீங்குவதாக நினைத்துக் கொண்டு அவரது சொற்களைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்யமாட்டார்கள். என்னை வணங்கவேண்டாம். நான் கூறியவைகளைப்படியுங்கள். அதன் படி நடவடிக்கை” என்றிருக்கிறார் வள்ளலார். இதுதான் சுயமரியாதை இயக்கப் பணியின் முக்கிய குறிக்கோள் என்று சாமி சிதம்பனார் குறிப்பிடுகின்றார். “சன்மார்க்க கிய கிராமலிங்கனார் தனது கடைசிக் காலத்தில் எவ்வெவற்றை முன்வைத்தாரோ அவற்றை எல்லாம் பாரதிதாசனும் வழிமொழிந்தார்” என்கிறவர் கவிஞர் சுரதா. பாவேந்தரின் தந்தையாருக்கும் வள்ளலார் சுவாமிகுடும் நீண்ட நாட்கள் கடிதத்தொடர்பு இருந்ததாம். எனவே சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு வந்த பாவேந்தரும் சன்மார்க்கத்திலிருந்து வந்தவர்தான் என அறியமுடிகிறது. பாரதிதாசனின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பு சன்மார்க்க அன்பர் ஒருவரின் நிதியுதவி யுடனேயே வெளிவந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் பெரியார் சகாப்தம் என்பது மிகப்பெரும் சமூகப்புரட்சியின் ஆரம்பம். அதன் தாக்கம்பற்றி ஜெர்னியப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் பெரியார் ஈ.வே.ராவின் தோற்றத்துக்கான தோற்றுவாய் வடலூரார்தான் என்பதில் இப்போது சந்தேகம் எழ வாய்ப்பில்லை, ஏனென்றால் பெரியார் போற்றிய - உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொண்ட பெரியார் வள்ளல் பெருமன்தான். ஒரு பெரியார் இன்னொரு பெரியாரைத் துணைக்கோடல் செய்வது வள்ளுவத்தின் வார்த்தைகளில் மிளர்கிறது இதோ;

“அறன் அறிந்து முத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறன் அறிந்து தேர்ந்து கொளல்”

(குறள் - 441)

கோத்திரன்

அன்புடையீர்.

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புத் தொகையை வழங்கி
'செங்கதிர்' கீழ் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

- ஆசிரியர் : செங்கதிரோன் த. கோயால்கிருஷ்ணன்.

சாகாமம் கிராமத்தில் அமைப்புக்களில் பல பதவிகளை வகித்து வரும் இவர் பற்றிய அண்மைய செய்திகளைப் பெற இயலவில்லை என்பது இக்குறிப்புகளை வாசிப்போருக்கு கூறப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

கூடிப்பாக ஒரு காலகட்டத்தில் மலையகம் பற்றிய கவிதைகளைப் புனைந்த குறிஞ்சிவாணன் நினைவு கூரப்படவேண்டிய ஒருவராவார். அது எமது கடமையும் பணிபுமாகும். மலையக இலக்கிய வரலாற்றில் இவரது பெயரும் பதிப்பப்பட வேண்டும். அவரது கவிதைகளைத் தேடிப் பெறப்படவேண்டும். அவரைப்பற்றிய தகவல்களை இலக்கிய நெஞ்சங்கள் எமக்குத்தரின் நன்றியுடையோராக இருப்போம். குறிஞ்சிவாணன் அவர்களின் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கவிதையொன்றையும் இங்கே தருகின்றேன். அவரது பழைய முகவரி : இல.31, சாகாமம், தம்பிலுவில்.

வேலைக்கென் றேதினம் காலையுலர்ந்ததம்
விரைவாகச் சென்றே உழைப்பவர்! - அந்தி
மாலை மடிந்திடும் வேளை யகம்நோக்கி
வந்தே கடமையில் திணைப்பவர்!

நீத்தம் உழைப்பவர் செத்தப் பிழைப்பவர்
நேர்மை யுடனின்கே வாழ்பவர்! - தம்
சொத்தை இழந்தவர் பீத்தப் பீடித்தவர்
சுசத்தினை வாழ்வீர் காணாதவர்!

தேயிலை கொய்ப்பவர் ஓடாய் இளைத்தச்
செல்வம் பெருக்கியே மாழ்ப்பவர்! - சிறு
பாயின்றி உறங்கியே கோயிலைச் சேர்ந்தாவம்
பாவக் கொடுமையில் தாழ்ப்பவர்!

நட்டம் அடைந்தவர் விட்டுக்கொடுத்தவர்
நானும்செஞ் சூட்டிலே சாய்ப்பவர்! - இடர்
பட்டுத் தடிப்பவர் கெட்டு மடிப்பவர்
பஞ்சை விரிப்பிலே சாய்ப்பவர்!

சேய்துடித் தேயுறு தாய்விழித் தேயுறு
சேய்ப்பசி தீர்வதைப் போல்! - உடல்
தேய்ந்தழைத் திடரிலே மாய்வதை யோட்டிட
சேர்ந்தே உழைத்திங்கு வாழ்!

உயர்வது எந்நாள்?

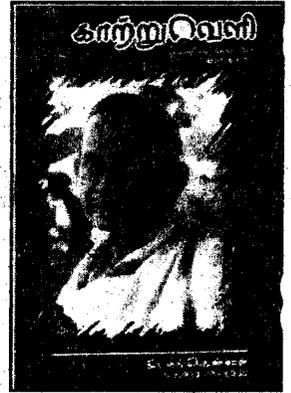
-குறிஞ்சிவாணன்-

பகிர்வு

எழுத்தாளர்களே! / கலைஞர்களே!
உடைகவியலாளர்களே! / இலக்கிய ஆர்வலர்களே!
நீங்கள் படித்ததை - பார்த்ததை - கேட்டதை -
அறிந்ததை இங்கே பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

‘காற்று வெளி’

ஓய்வு கிடைக்கும்போது பழைய சஞ்சிகைகளைப் புரட்டிப் பார்த்தல் சுவாரஸ்யம். இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட “காற்று வெளி” ஜன் 2007 இதழ் காலஞ்சென்ற வல்லிக்கண்ணன் படத்தை முன் அட்டையிலும், அவரைப்பற்றிய அஞ்சலிக் கவிதையைப் பின் அட்டையிலும் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது.

சுவாரஸ்யமான சில தகவல்கள்

- (i) இவ்விதழ் மாதம் ஒருமுறை மாதம் இருமுறை என்ற கட்டுப்பாடுகளையெல்லாம் தாண்டி “நினைத்தபோது வெளிவரும் இதழ்” என்ற வாசகத்தைத் தாங்கியிருந்தது.
(அநேகமான இலங்கைச் சிற்றேடுகள் அவ்வாறுதான் வெளிவருகின்றன என்பது யாமறிந்த விடயம்)
- (ii) ஆசிரியர் உரை “நிறையவே பேசவேண்டியிருக்கிறது” என்ற தலைப்புடன், உள் அட்டையில் ஒரு கொலத்தில் மட்டும், ஒருசில வரிகள் மட்டும் இடம்பெறுகிறது அத்தனை சிக்கனம்.
- (iii) நூலடைவு என்ற தலைப்பில், கிடைத்த நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெற்றிருந்தது. அதில் “மனுசா” - ஆசிரியர் மலர்ச்செல்வன், ஆரையம்பதி -03 என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. உண்மையில் அச்சஞ்சிகையின் பெயர் “மறுகா”. ஆனால் அச்சப்பிழையோ அல்லது மறுகா என்ற சொல்பற்றிய அறியாமையோ அப்பெயரை “மனுசா” ஆக்கிவிட்டது. ஆனாலும் அப்பெயரும் அர்த்தம் உள்ளதாகவே படுகிறது.

-அன்புமணி-

ஒரு விடியலின் அஸ்தமனம்

- பேருவளை சுஜினி முஹம்மத்

சாம்பலில் பூக்கும்
மலர் போல...
எரிந்து போன நிம்மதிகளில்
என் புன்னகைகளை
சேமித்து வருகிறேன்.
அவையும்
பூப்பெய்தாமலேயே
உதிர்ந்து போகின்றன.

❖❖❖

உடைந்து போன
உணர்வுகளோடு...
நெடுமூச்செறிகிறேன்.
என் சுவாச அறைகளிலெல்லாம்
காபனீரொட்சைட்டுக்களின்
ஆதிக்கம்தான்.

❖❖❖

பட்டகாலிலே படுவதுபோல
மீண்டும் மீண்டும்...
காயங்களின் மேல்
காயங்கள் தோண்டப்படுவதால்
இறந்திறந்து பிறக்கிறேன்

❖❖❖

நியாயமான உணர்வுகளுக்கு
மதிப்பில்லாதுபோன
நிர்வாண உலகில்
நீதியின் உடைகள்
களையப்படுகின்றன.

❖❖❖

புன்னகைகளின் வாழ்தலுக்காய்
கருக்கட்டிய என்னிதயத்தை
கருக்கலைப்பு செய்துவிட்ட
அந்த பயங்கரத்தில்
அத்தமா இறுகி
இளகிப் போனது.

❖❖❖

எனக்கான பெளர்ணமியை
வானம் முழுதும்
ஒளிர்ச் செய்ததற்காகவா
அஸ்தமனச் சூரியோதயத்திற்காய்
என் வானம்
அமாவாசையாக்கப்பட்டது.

❖❖❖

அன்று
எனக்குப் புரியவில்லை
அந்த
இரண்டு விழிகளுக்குள்தான்
என் விடியல் இருண்டு போகும்
என்று.

'மஹாகவி' என்னும் மகாகவி

ந.பார்த்திபன்

விரிவுரையாளர்

தேசிய கல்வியற கல்லூரி - வவுனியா.

செய்யுளை உடைத்து வசனகவிதை தோன்றியுள்ளது. செய்யுளில் உடைவு நிகழாமல் பேச்சோசை எனும் புதிய கட்டமும் தோன்றியுள்ளது. இந்தப் புதிய கட்டத்திற்கு எமது கவிதைகளைக்கொண்டு வந்து புதிய சூழ்நிலைகளையும் புதிய பொருள்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தொனிக்கு கவிதை மாற்றப்பட்டதற்கு காரணமானவர் மஹாகவி.

"இன்னவை தாம் கவியெழுத
ஏற்ற பொருளென்று பிறர்
சொன்னவற்றை நீர் திருப்பிச்
சொல்லாதீர். மின்னல், மழை,
முகில், என்பவற்றைப் பாடாதீர்.
இன்னல், உழைப்பு, உயர்வு
என்பவற்றைப் பாடுங்கள்"

என்று கவிஞர்களுக்கு புதிய அழைப்பை விடுத்து கவிதை புனைந்த சிறந்த கவிஞர் 'மஹாகவி' என்ற புனைபெயரைத் தானே தனக்குச் சூட்டிக்கொண்ட உருத்திரமூர்த்தி. இலங்கையின் தலையாய தமிழ்க் கவிஞர் என அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இவர் தற்காலக் கவிஞருள்ளே காலத்தால் முந்தியவர் எனக் குறிப்பிடக்கூடியவர்.

கவிஞர்கள் நுண்ணறிவில் அதிகம் கூடியவர்கள் என்பது ஆய்வின் மூலம் கூறப்பட்ட கருத்து. நுண்மதியை (அறிவாற்றலை) குவிசிந்தனை, விரிசிந்தனை என இருவகைப்படுத்துவர். இங்கு குவிசிந்தனையில் சிந்தனைத் தொழிற்பாடானது ஒரேயொரு சரியான தீர்வினை நாடிநிற்கும் எனவும் விரிசிந்தனையானது ஒருவிடமும் தொடர்பாக பல்வேறு தீர்வுகளை வலியுறுத்தும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். லாவகம், மூலத்தன்மை, நெகிழ்ச்சி, விரி வாக்கம் ஆகிய காரணிகள் விரிசிந்தனையில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன என்றும் படைப்பாற்றலுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்நிலையில் ஆக்க இலக்கியங்களான சிறுகதை, நாவல், குறு நாவல், நாடக எழுத்துரு, கவிதை போன்றவற்றில் கவிதைக்கான படைப்பாற்றல் மிகவும் உயர்வானது என்ற நிலையில் 'மஹாகவி' உயர்வுபெற்றுள்ளார்.

"ஈழத்தின் புகழ்ப்புத்த கவிஞர்களுள் ஒருவரும் ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் முக்கிய திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியவரும் காத்திரமான

பங்களிப்பைச் செய்தவருமான மஹாகவி” என்று பேராசிரியர் க.அருணாசலம் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் “மஹாகவிக்கு மறைவில்லை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதையும் பார்க்கிறோம். “மஹாகவி மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் சிறந்த பெறுபேறு. இவரது கவிதைகள் அமைதியானவை, ஆர்ப் பாட்டமில்லாதவை, கொடுப்புக்குள் சிரிக்கும் ஓர் இலேசான குறும்புடன் இலகுவான சொற்களுடன் நடப்பவை. இவர் கையாண்ட தமிழும் மிகவும் இலகுவானது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் கவிஞர் முருகையன். “கடந்த முப்பது வருடகாலமாகக் கவிதை எழுதிவரும் மஹாகவி பொதுவாக அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இலங்கையின் தலையாய தமிழ்க்கவிஞர் என அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார். இன்றுள்ள தற்காலக் கவிஞருள் காலத்தால் முந்தியவரும் அவரே” என 1970ல் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார். “மஹாகவி ஒரு சிறந்த கவிஞர்” என்று பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மஹாகவியின் கவிதைகளில் அமைதியும் சாந்தமும் இழையோடும். இந்த அமைதியும் சாந்தமும் கவிஞரது வாழ்க்கை நோக்கிலிருந்து பிறப்பெடுத்தவையே எனலாம். வாழ்க்கையைத் தான் காணும்வண்ணமே அதன் முரண் பாடுகளுடனும் குறைபாடுகளுடனும் ஏற்றுக்கொண்டு, இதுதான் உலக இயல்பு எப்படியோ சமாளிக்கவேண்டியதுதான் என்ற மனப்பான்மையுடன் கடந்துசெல்ல எண்ணுவதே இந்த நோக்கு. அத்துடன் எதிர்ப்படும் உலகியல் இன்பங்களையெல்லாம் ஈடுபட்டுச்சுவைத்துத் திளைக்கும் நாட்டமும் இவரது கவிதைகளிற் புலப்படுகின்றது. “எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா! இறைவா! இறைவா! என்று ஆர்வ வேகத்துடன் கூவிக் கொண்டு ஓடிச்செல் கிறவர் அல்ல மஹாகவி. எனினும் இறைவிழைச்சினைப் புறக்கணிக்காது பரிவுடன் அனைத்துக்கொள்ளும் நுகர்ச்சி ஈடுபாடு அவரது சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று” என்று கவிஞர் முருகையன் குறிப்பிடுகிறார்.

மஹாகவி கிராமியமான சூழல்களையும் வாழ்வு நெறிகளையும் இலட்சியமாக்கிக் காணும் ஒருவித புனைகனவுத் தன்மையும் கொண்டவர். சாதாரண மனிதனின் சரித்திரத்திலும் அவர் அசையாத நம்பிக்கையும் அக்கறையும் கொண்டிருந்தார். ‘மஹாகவி’ கையாண்ட தமிழும் மிகவும் இலகுவானது. ஒரு சராசரி வாசகன் தான் வாசிக்கும் கதை, கட்டுரை நூல்களிலும் பாடப்படுத்த கங்களிலும் அனேகமாக எதிர்ப்படும் சொற்களையும் வாக்கிய அமைப்புக்களையுமே கையாண்டார். எனினும் அச்சொற்களிலும் வரிசை மாற்றங்களிலும் செய்யுளில் அமைத்துக் காட்டுமபோது எழும் வியப்பம்சம்பத்திலும் சுழிப்புகளிலும் அவரது கவிதைக் கலையாக்கத்தின் தற்புதுமை வெளிப்பட்டது. அவரது காலத்திற் பெருவழக்காயிருந்த இசையோசைச் சூழலின் ஆதிக்கத்துக்குட்படாது தனித்துநின்றதோடு, பின்னர் தோன்றிய பேச்சோசைப் பிரயோக முறையையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டு

ஓரளவு பலவிதமாகக் கையாண்டார். மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் ஆரம்பித்த மஹாகவி தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டே இருந்தார். அவருடைய சகபாடிகளாகிய முத்தகவிஞர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக கவிதைக்கலையைக் கைவிட்ட பிறகு கூட மஹாகவி தம் எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆகையால் அவர் தம்மைத் தொடர்ந்து வந்ததோர் இளைய தலைமுறையுடனும் ஒன்றி நின்று அத்தலைமுறையின் பண்புகள் சிலவற்றையும் தமதாக்கிக் கொண்டு அத்தலைமுறையுடன் கலந்து நின்றார். சில இன விடுதலை முழக்கப் பாட்டுக்களையும் எழுதினார்.

மஹாகவியினுடைய நூற்றுக்கணக்கான தனிக் கவிதைகளும் பல காவியங்களும் கவிதை நாடகங்களும் இசைப்பாடல்களும் பத்திரிகை மூலமாகப் பிரசுரமாகியுள்ளன. பல நூலருவாகவும் வந்துள்ளன. லட்சுஸ் வீரமணி அவர்களால் வில்லுப்பாட்டாக இசைக்கப்பட்ட ‘கண்மணியாள் காதை’, அ.தாச்சியன், வி.எம்.சுகராஜா ஆகியோரால் மேடையேற்றப்பட்ட ‘கோடை’ என்ற நாடக நூலும் வெளிவந்துள்ளன. இதனைவிட வள்ளி, குறும்பா என்ற கவிதைத் தொகுதிகளும் நூலுருப்பெற்றுள்ளன. மேலும் ‘தேன்மொழி’ என்னும் கவிதை இதழையும் சிறிதுகாலம் நடாத்தியுள்ளார். புதியதொரு வீடு, முற்றிற்று, கோலம் முதலிய நாடகங்களும் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. 1988 லிருந்து வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கு தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு ‘கோடை’ ஒரு பாடநூலாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த வருடத்திலிருந்து கல்விமாணிப் பாடநெறித் தமிழ்ப்பாடத்திலும் ‘கோடை’ ஒரு பாடநூலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ‘கோடையை பாடநூலாக்குவதனுடாக வெறுமனே பரீட்சை நோக்கில் மட்டுமன்றி இலக்கிய நோக்கிலும் அரங்கியல் நோக்கிலும் வரலாற்று உணர்வுடன் இந்நாடகம் அணுகப்பட்டால் அது மாணவர் மத்தியில் நாடகப் பிரக்கையை ஏற்படுத்தப் பெரிதும் உதவும் என்பது எனது நம்பிக்கை” என காலாநிதி எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிடுகின்றார். கோடை, புதியதொரு வீடு, முற்றிற்று ஆகிய மேடை நாடகங்கள் எழுதியதன் மூலம் ஈழத்து நவீன தமிழ் நாடக வரலாற்றில் மஹாகவியின் கோடைக்கு ஒரு முக்கிய இடம் உண்டு. ஒரு யதார்த்த நாடகம் என்ற வகையிலும் பாட நாடகம் என்ற வகையிலும் கோடை தமிழில் இன்னும் ஒரு முன்மாதிரிப் படைப்பாகவே இருக்கின்றது. “மஹாகவி தான் ஒரு சிறந்த கவிஞர் மட்டுமல்ல, ஒரு நல்ல நாடக ஆசிரியரும் தான் என்பதைக் கோடை நமக்கு உணர்த்துகின்றது” என பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மஹாகவி, நாட்டின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கான கோரிக்கை வலுப்பெற்ற காலகட்டத்திலிருந்து தமிழ் - சிங்கள தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கால கட்டத்தினுடாக வர்க்க முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்து வரும் காலகட்டத்தினுள் பிரவேசித்தவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமம் ஒன்றில் சாதாரண மத்தியதர வர்க்கத்தில் பிறந்து பெரும் பகுதிக்காலம் கொழும்பில்

உத்தியோகம் பார்த்து, அரசாங்க நிர்வாக சேவையாளராகி, நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் கடமையாற்றிய ஒரு புத்திஜீவி. தேசிய மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் மத்தியதர வர்க்கத்திடம் பல்வேறு சிந்தனைகள் தோற்றம் பெற்றன. பண் பாட்டுச் சுதந்திர உணர்வு, விதேசியக் கலாசார வெறுப்பு, சுதேசியக் கலாசார மீட்டெடுப்பு, பழைய நிலமானிய சமூக அமைப்பின் ஆசார அனுஷ்டான சடங்கு சம்பிரதாயங்களிலிருந்து விடுதலை, தனி மனித மனப்பான்மை, பகுத்தறிவு வாதம், பழைய கலை இலக்கிய வடிவங்களை உடைத்தல், தனக்குப் பொருத்தமான புதிய கலை இலக்கிய வடிவங்களை ஆக்கிக் கொள்ளும் வேட்கை போன்றன தோற்றம் பெற்றன. தேசிய மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் மத்திய தர வர்க்கத்திடம் தோற்றம் பெற்ற சிந்தனைப் போக்குக்கு மஹாகவியும் பிரத்தியேகமானவரல்ல. உண்மையில் அவரே அதன் சிறந்த பிரதிநிதியாய் மேற்குறித்த சகல சிந்தனை உணர்வுகளையும் தமது கவிதைப் பொருளாகக் கொண்டு விளங்கினார் என்பதை அவரது படைப்புக்களிலிருந்து அறியலாம் என சண்முகம் சிவலிங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாரதிக்குப் பின் தமிழ் நாட்டின் கவிதைப்போக்கிற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டு இலங்கையில் சுயாதீனமான ஒரு கவிதைப்போக்கு வளர்ந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியவர் மஹாகவி. பேச்சோசைப் பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதியவர்களுள் மஹாகவி முன்னணியில் திகழ்கின்றார். அதனால்தான் இதுவரை பிரசுரமாகியுள்ள தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் பேச்சோசைப் பண்பை சரியாக நிதானித்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது பேச்சோசைப் பண்புள்ள கவிதைகளின் தரப்பெறுமானத்திலும் தொகைப் பெறுமானத்திலும் மஹாகவியே முதன்மை பெறுகின்றார் என்பதுடன் காலத்தால் முந்தியவையும் இவருடையதுவே என்பதையும் அவதானிக்கலாம் என்று கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் கூறுகின்றார். உண்மையில் நெடுங்காலமாக சங்ககாலத்திற்கும் அதனை அண்டிய சங்கமருவிய காலத்திற்கும் பிறகு வந்த ஏறத்தாழ எண்ணூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்க் கவிதை சந்தத்தையும் ஓசை மிகைப்பையுமே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றது. இந்நிலையில் பாரதிக்குப் பின் 'மஹாகவியின்' கவிதைகள் இயக்கப்போக்குகளிலிருந்து விலகி அன்றாட நிகழ்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையும் நோக்கித் திரும்பியது. இது கவிதைத் துறையில் முக்கியமான திருப்புமுனையாகும். கருத்து முதல் நிலைக்கு உட்படாமல் திடமான, மெய்மையான, யதார்த்தமான அன்றாட நிகழ்ச்சி அனுபவங்களில் காலக்குத்தி நின்றார். இதுவே தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் வேறொங்கும் காணமுடியாத மஹாகவியின் தன்மைப்பாகு எனலாம்.

மஹாகவியின் கவிதைகளை எடுத்துப் பார்க்குமிடத்து முன்று முக்கிய விஷயங்களை அவதானிக்கலாம். ஒன்று மஹாகவி தேசிய மறுமலர்ச்சிக் காலத்து மத்திய தர வர்க்க முற்போக்குச் சிந்தனையைப் பிரதிபலித்தார்.

அடுத்து அன்றாட நிகழ்ச்சிகளினதும் அனுபவங்களினதும் அடிப்படையில் யதார்த்த பூர்வமாய் அல்லது மெய்மை சார்ந்து செய்யப்பட்ட படைப்புகள் மூலம் அந்தச் சிந்தனையைப் புலப்படுத்தினார். முன்றாவது அந்த யதார்த்த பூர்வமான படைப்புக்குத் தேவையான முறையில் செய்யுள் நடையை ஒரு புதிய கட்டத்திற்கு வளர்த்தெடுத்தார். இந்த விஷயங்களின் அடிப்படையில் இன்றுள்ள பெரும்பாலான கவிஞர்களும் மஹாகவியின் மூலம் கிடைத்த யதார்த்தப் பண்புள்ள கவிதைகளைப் படைக்கின்றார்கள். சமுதாய மாற்றத்திற்கான ஒரு கருவியாக கவிதையை உருவாக்குகிறார்கள். இன்றைய இளந்தலைமுறையினரின் கவிதைகள் போராட்ட உணர்வுமிக்கனவாக காணப்படுகின்றன. எனவே மஹாகவி ஒரு புதிய சந்ததியை விருத்தியாக்கியுள்ளார் என்று துணிந்து கூறலாம்.

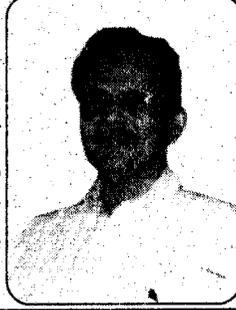
அண்மையில் காலச்சுவடு சஞ்சிகையின் பேட்டியின் போது மஹாகவியின் புதல்வனும், நவீன ஈழத்துக் கவிஞர்களில் முக்கியமானவருமான சேரன் தனது தந்தை பற்றிக் குறிப்பிட்ட விடயமானது "அப்பா மிகவும் மெல்லியங்கொண்டவராக இருந்ததோடு காடு, மலை, வெளி, ஆறு, வயல், கடல் என்று இயற்கையின் எல்லாப் பரப்பிலும் எங்களைக்கொண்டு சென்று தொடர்ச்சியாக உறவாட வைத்தவர் என்றும் இயற்கையுடன் இணைவும் இழைவும் மேல் வரப்பெற்றுள்ளோம். இது ஒரு முக்கியமான செல்வாக்கு என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். சேரன், ஓளவை ஆகிய இரு கவிஞர்களின் கவிதை ஈடுபாட்டிற்கு மஹாகவி காரணமாக இருந்துள்ளார். தந்தையின் செல்வாக்கு ஆரம்ப காலச் சேரனின் கவிதைகளில் நிறையவே காணப்பட்டது. மஹாகவியின் ஒத்திசை, லயம், சொல்லாட்சி, சாயல் அனைத்திலும் 75ற்கு முன்னான என் கவிதைகளில் அப்பாவின் பாதிப்பு இருந்தது என்று சேரனும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவருடைய எழுத்துக்களைத் திருப்பத் திருப்பப் படித்தபோதும் இப்போது அவரை அடிக்கடி நினைக்கிறபோதும் தான் அவருடைய உணர் திறனுக்கு நெருக்கமான ஓர் உணர்திறன் என்னிடமும் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது எனவும் சேரன் குறிப்பிடுவதும் மஹாகவியைப் பற்றிய சிறப்புக்களை நினைக்கவைக்கின்றது.

மஹாகவி தீவிர அரசியலோடு நெருக்கமானவராக இருக்காத போதும் தமிழ் மொழிக்கான உரிமைகள், தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் மறுக்கப் பட்டபோது தனது வேலைத்தளத்தில் அதற்கெதிராக புகார் இருவது போன்ற விஷயங்களில் அவர் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுவந்திருக்கிறார். இன்றும் தேவையான ஒரு விடயத்தை அன்றே மஹாகவி கவனத்தில் கொண்டிருந்தார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளும்போது கவிஞனின் தீர்க்க தரிசனத்தை நாம் உணர்ந்துகொள்ளலாம். ■

உயிர்த்து

14.09.2009 அன்று அரசு இலக்கிய விருதான 'சாகித்ய ரத்னா' (2009) வழங்கிக் கௌரவிக் கப்பட்ட இலங்கையின் மூத்த தமிழ் எழுத்தாளர் செங்கையாழியான் கலாநிதி க.குணராசா அவர்களைச் 'செங்கதிர்' வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

செங்கை ஆழியான் (கலாநிதி.க.குணராசா)

செங்கை ஆழியான் என அழைக்கப்படும் க.குணராசா 1941ம் ஆண்டு ஜனவரி 20ம் திகதி யாழ் வண்ணார் பண்ணையில் பிறந்தவர். யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவரான இவர், பேராதனை பல்கலைக்கழக புவியியற் சிறப்புப் பட்டப்படிப்பையும், யாழ் பல்கலைக்கழக முதுமாணி (1984) மற்றும் கலாநிதி (1991) பட்டப்படிப்புக்களையும் பூர்த்தி செய்தார். கொழும்பு பல்கலைக் கழக புவியியல் விரிவுரையாளராக பணியாற்றி, அதன்பின் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் இணைந்த இவர், யாழ் பல்கலைக்கழக பதிவாளர் உள்ளிட்ட பல முக்கிய பொறுப்புகளையும் வகித்தார்.

இவர் இலங்கை தமிழ் ஆக்க இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றியல் துறையில் பல சாதனைகள் புரிந்தவராக கணிக்கப்படுகின்றார். இதுவரையில் 45 நாவல்கள், 5 சிறுகதைத் தொகுப்புகள், 11க்கும் மேற்பட்ட பல்துறை நூல்கள், மகாவம்சம் மற்றும் சூளவம்சம் முதலான நூல்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, 18க்கும் மேற்பட்ட பகுத்து தொகுக்கப்பட்ட நூல்கள் என்பவற்றோடு 50 வானொலி நாடகங்களின் ஆசிரியராகவும் விளங்குகின்றார்.

இவரின் 'வாடைகாற்று' நாவல் திரைவடிவம் பெற்றதுடன் இந்நாவலும் 'காட்டாறு' என்ற நாவலும் 'இரவு நேரப் பயணிகள்' சிறுகதைத் தொகுப்பும் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவரின் 'யானை' என்ற நாவல் ஆங்கிலத்தில் (The Beast) மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இவரின் சிறுகதைகள் பல இலங்கை, இந்திய மற்றும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளின் இலக்கிய அமைப்புகளின் விருதுகளையும் பரிசுகளையும் வென்றுள்ளன. நாவல்கள் பல அரசு மற்றும் தமிழ்நாடு இலக்கிய பெருமன்றம் உள்ளிட்ட உயர் விருது விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன.

பின் நவீனத்துவ சூழலில் வாசிப்பு தொடர்மான கருத்தாடல்

லெனின் மதிவானம்

"வாசிப்பு மனிதனைப் பூரண மனிதனாக்குகின்றது" எனும் கூற்று பாடசாலை முதல் உரையரங்குகள் வரை வாய்ப்பாடாக கூறப்

பட்டு வருகின்றது. ஆனால் அவை இப்பொருளின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலிணையும் முக்கியத்துவத்தினத்தையும் வெளிக்கொணரத் தவறிவிடுகின்றன. அதன் வெளிப்பாடாகவே வாசிப்பு பற்றிய மேல் நோக்கான பார்வை மலிந்து விட்டதையும் சமுதாய முரண்பாடுகளிலிருந்தும் பிரச்சனைகளிலிருந்தும் விலகி நிற்க முனைகின்ற அம்சமாகவே வாசிப்பு அமைந்துள்ளதை காணலாம்.

இவ்வாறானதோர் சூழலில் வாசிப்புப் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற போது "நெல்லுக்குள் அரிசி" என்ற பரம ரகசியத்தை கூறவது போலத் தோன்றும். ஆனால் இத்தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆழமாக நோக்குகின்ற போது பல புதிய விடயங்களையும் உண்மைகளையும் கண்டறியலாம்.

விஞ்ஞானபூர்வமான சிந்தனை என்பது சர்வசாதாரண விடயங்களைக் கூட மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்துவிட்டு இது தெரிந்தவிடயம் தானே என முடிவு கட்டிவிடாமல் அதனையே ஆழமாகவும் பார்க்க வேண்டும் என்பதாகும்.

வாசிப்பு குறித்த தேடலையும் விஞ்ஞானபூர்வமான பார்வைக்குட்படுத்தி ஆய்வு செய்வதன்மூலம் இத்துறைசார்ந்த காத்திரமான விடயங்கள் பலவற்றினை வெளிக்கொணரலாம். "நெல்லுக்குள் அரிசி" என்ற விடயம் சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை தெரிந்தவிடயமாகும். இதனையே ஆழ அகலப்படுத்தி நோக்குகின்ற போதுதான் "அரிசி இல்லாத நெல்லும் உண்டு" என்ற உண்மையை அறிய முடியும். அதனையே பதர் என்று குறிப்பிடுகின்றோம். இங்கு தேடலுக்குட்படுத்தப்படும் விடயங்களிலும் பதர்களை இனங்கண்டு அவற்றினை நீக்கி விடுவதற்கும் வாசிப்பு பற்றிய தெளிவுணர்வு அவசியமான தொன்றாகின்றது.

மேற்குறித்த கருதுகோளின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்ற இக்கட்டுரை அதன் முனைப்புற்ற சில போக்குகளை அடையாளப்படுத்துவதாகவே அமையும். அவ்வகையில் இதனை நிரூபிப்பதற்காக நீண்ட பட்டியல் நீட்ட விரும்பவில்லை. அட்டவணை போட்டு இலக்கியக் கணக்கெடுக்கும் இரசிக விமர்சகர்களுக்கு அப்பணியினை விட்டுவிட்டு இலக்கிய

வாசிப்பின் அவசியத்தையும், அதற்கு அனுசரணையாக உள்ள இலக்கியக் குறிப்புகளையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் சுட்டிக்காட்டிச் செல்வது இதன் சாரம்சமாக இருக்கும் என்பதைனையும் கூற விழைகின்றேன்.

வாசிப்பு ஏன் அவசியம்?

உலகில் தோற்றம் பெற்ற அனைத்துப் படைப்புகளிலும் மனிதனே மேலான பொருள். மனிதனின் ஆளுமை, கம்பீரம், மேன்மை குறித்து உலக இலக்கிய விற்பன்னர்களில் ஒருவரான மார்க்ஸிம் கோர்க்கி இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மனிதன் எத்தனை கம்பீரமாக இச்சொல் ஒலிக்கின்றது. மனிதனை விட சிறந்த கருத்துக்கள் இல்லை. மனிதன் மட்டும்தான் எல்லாப் பொருள்களும், எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் படைப்பாளி, அற்புதம் செய்வான் அவனே. இவ்வலகில் அற்புத அழகுப் பொருள்கள் எல்லாம் அவனது உழைப்பால் ஆனவை. நான் மனிதனுக்குத் தலை வணங்குகின்றேன். ஏனெனில் மனித அறிவுக்கும் கற்பனைக்கும் அப்பால் நான் இவ்வலகில் வேறொன்றையும் காணவில்லை. மனிதனே எல்லாப் பொருள்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் படைப்பாளி”

புத்தகங்கள் என்பவை மனிதனைப் பற்றி மனிதனால் எழுதப்பட்டவையாகும். இதனால்தான் இவை மகத்தான ஆற்றல் பெற்று விளங்குகின்றன. அவை மனித குலத்தின் வரலாற்றினை, அனுபவத்தினை, வளர்ச்சியினை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இன்றைய மனிதன் என்பவன் திடீரென வானத்திலிருந்து குதித்தவன் அல்ல. படிப்படியாக மனித குலம் தன் உழைப்பாலும், அனுபவத்தாலும் கற்ற விடயங்களைக்கொண்டே இன்றைய வாழ்வினைச் சிருஷ்டித்துள்ளது.

ஐசக் நியூட்டன் புவியீர்ப்பு விசையினைக் கண்டுபிடித்தார். இக்கண்டுபிடிப்பிலேயே அவரது வாழ்நாள் கழிந்துவிட்டது. இன்றைய மனிதன் தன் வாழ்நாளைச் செலவழித்து இதனைக் கண்டறியவேண்டிய அவசியமில்லை. அவன் நியூட்டனின் அனுபவங்களையும், சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லலாம்.

எனவே “தேடல்” “வாசிப்பு” என்ற பதங்கள் மனித வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் கண்டு அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு நிற்காமல், அவற்றினை எதிர்கொண்டு புதியதோர் நாகரிகத்தினை நோக்கி மனித வாழ்க்கையினை நகர்த்துவது இதன் தலையாய அம்சமாகும். வாழ்க்கை மதான காதல், நம்பிக்கையுணர்வு, நேர்மை என்பன புதிய நாகரிகத்தின் உள்ளடக்கங்களாகும்.

எவற்றை வாசிக்க வேண்டும்?

மேற்குறித்த கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்ற போது “வாசிப்பு மனிதனை புரண மனிதனாக்குகின்றது” என்ற கருத்து வெளிப்படும். அப்படியாயின் வாசிக்கின்ற அனைவரும் புரண மனிதர்களா? புத்தகங்கள் அனைத்தும் மனித ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றனவா? போன்ற வினாக்கள் எழுகின்றன.

மனித நேயத்தின் ஆணியேர்களைத் தின்று தீர்த்துவிட்டு மனிதனின் ஆற்றல்களை பண்புகளை எந்தெந்த வகையில் சிதைக்க முடியுமோ அந்தந்த வகையில் சிதைக்கின்ற நசிவு இலக்கியங்களும் நம்மத்தியில் பல்கிப் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

“நெல்லுக்குள் அரிசி” என்ற உதாரணத்திற்கு வருவோம். அரிசி இல்லாத நெல் பதர்கள் எனக் குறிப்பிட்டோம். இவ்வாறுதான் மனிதத்தன்மை இல்லாத புத்தகங்களும் காணப்படுகின்றன. அவற்றினை இனங்கண்டு நீக்குவதற்கும் வாசிப்புடன் கூடிய விஞ்ஞான புர்வமான பார்வை அவசியமாகத் தொன்றாகிறது.

விஞ்ஞான புர்வமான பார்வை என்றவுடன் எனது மாணவ பருவகாலத்து நிகழ்வொன்று ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. நான் பள்ளி மாணவனாக இருந்த காலத்தில் நானும், எனது நண்பர்களும் மர்மக் கதைகளையும், துப்பறியும் நாவல்களையும் அதிகமாக வாசிப்பதுண்டு. இதனால் அவ்வப்போது ஆசிரியர்களின் தண்டனைகளுக்கும் ஆளாகினோம்.

பாடசாலைக் கல்வி முடிந்து வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தில் காலடி வைத்தபோதுதான் நாங்கள் வாசித்த புத்தகங்களில் வெளிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும், நடைமுறை வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான இடைவெளியை உணர முடிந்தது. எனவே அக்காலகட்டங்களில் இடம்பெற்ற வாசிப்பினால் வாழ்க்கையை புரிந்து கொள்வதற்கோ, அல்லது புதியதொரு சிந்தனைத் தளத்தினை நோக்கிச் செல்வதற்கோ முடியாமல் இருந்தது. மனித நாகரிகத்திற்கான பயணத்தில் கலை இலக்கியத்தின் இலட்சியம் குறித்து சோவியத் எழுத்தாளர் லேனாகோவ் தன் சரித்திர தூரிகை கொண்டு புதியதோர் சித்திரத்தை இவ்வாறு ஆக்குகின்றார்.

“கலை என்பது, மக்களின் மனங்களிலும் இதயங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தவல்லது. மனித வர்க்கத்தின் நன்மைக்காகவும், மனிதர்களின் ஆன்மாவின் ஓர் அழகிய உலகத்தைப் படைப்பதற்காகவும், இந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தும் எழுத்தாளர்களே கலைஞர்கள் என்று அழைப்பதற்கு அருகதை உடையவர்கள்” மனிதனின் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு நல்ல உணவு எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வாறே அவனது உள ஆரோக்கியத்திற்கு நல்ல இலக்கியங்கள் அவசியமாகின்றன.

வாசிப்பு புரணத்துவம் என்பன பற்றிச் சிந்திக்கின்ற போது புத்தகங்களில் கற்ற விடயங்களை யதார்த்த வாழ்வோடு இணைத்தும், வரலாற்றுடன் இணைத்தும் தமது அனுபவங்களைப் பட்டைதீட்ட முனைகின்ற போதுதான் அவை அர்த்தமுள்ளதாகின்றன.

எவ்வாறு வாசிக்க வேண்டும்?

வாசிப்பினை மேல்நோக்காக, தகுந்த அடிப்படையற்ற நிலையில் மேற்கொண்டு மனம்போனபோக்கில் பொருள் கொள்வதனால் எவ்வித பயனும் இல்லை. சில சமயங்களில் இதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை விட தீமைகளே அதிகம். எனவே வாசிப்புத் தொடர்பான செயற்பாட்டில் ஆழ்ந்து கற்றல், கிரகித்துக்கற்றல், குறிப்பெடுத்தல் போன்ற அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

கேத்திரகணித பாடத்தில் ஒரு தேற்றத்தினை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு முக்கோணியின் மூன்று கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை 180 பாகையாகும் என்ற தேற்றத்தினை நிறுவும்போது முக்கோணியைப் பற்றி மேலோட்டமாக அறிந்து வைத்திருப்பதனாலோ புரணத்துவமான விடை இலகுவாகக் கிடைக்காது. ஒரு தாளில் ABC அல்லது PQR போன்ற ஏதாவது மூன்று எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி முக்கோணியொன்றினை வரைந்து அதன் துணைகொண்டு தேற்றத்தினை நிறுவலாம் என்ற விடயத்தினை உணரக் கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு புத்தகங்களை நுனிப்புல் மேய்ந்த நிலையில் வாசிப்பதனால் எந்தப்பயனும் பெறமுடியாது. ஆழ்ந்து வாசித்தல், வாசித்த வற்றின் மையக் கருத்தினைக் கிரகித்து குறிப்பெடுத்தல், அதனைச் சமுதாய யதார்த்தத்துடன் இணைத்துப் பார்த்தல் போன்ற செயற்பாடுகளின் ஊடாக ஒரு புதிய சிந்தனையை நோக்கி நகரவும், வாழ்வினை இன்றைய நிலையை விட முன்னேற்றகரமான நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லவும் கூடியதாக அமையும்.

வாசிப்பதற்கு நேரம் உண்டா?

நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக மனிதனின் வேலைப்பளு அதிகரித்துள்ளது. எனவே வாசிப்பதற்கான அவகாசம் இல்லை என நம்மில் பலர் முறையீட்டுக்கொள்கின்றனர். இவர்களின் இக்கூற்றுக்கள் எந்தளவு பொருத்தப்பாடுடையது என்பதை மார்க்ஸும் கோர்க்கி, பாரதி என்போரின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குவோம்.

கோர்க்கியின் வாழ்க்கை வரலாறு மிகவும் சுவாரசியமானது. இவர் பாடசாலை சென்று கல்வி கற்கவில்லை. சிறுவயதிலே தாய், தந்தையரை இழந்து தாத்தாவின் வீட்டில் வாழ்ந்தவர். கடைச்சிப்பந்தியாக, சுமை கூலியாக, ஹோட்டல் தொழிலாளியாக, ரொட்டி சுடுபவராக, பறவைகள் பிடிப்ப ராகப் பல தொழில்களைச் செய்தவர். இவர் தனது வாழ்க்கையினைப் பல்கலைக்கழகமாகவும், பயிற்சிக்களமாகவும் கொண்டு கல்வி கற்றார்.

இவரது வாழ்வில் இடம்பெற்ற சம்பவமொன்றினைத் தேவை நோக்கி இங்கொருமுறை குறித்துக் காட்டுவது அவசியமானதொன்றாகின்றது.

கோர்க்கி சிறுவயதில் ஒரு கொடுமைமிக்க எஜமானியிடம் வேலைக் கமர்த்தப்பட்டார். இக்காலப் பகுதியிலே வாசிப்பு ஆர்வம் அதிகமாக வளர்ந்தது. கடவுளுக்காக கொளுத்தப்பட்டிருக்கும் மெழுகுவர்த்தியின் வெளிச்சத்தில் புத்தகங்களை வாசிக்கும் கோர்க்கி, சில சமயங்களில் அவற்றில் ஆழ்ந்து போய் மேசை மீது தூங்கிவிடுவதும் உண்டு. இரவு நேரத்தில் அதிகமாகக் கண்விழித்துப் படிப்பதனால் எஜமானியம்மாவின் வேலைகளைச் சரிவர செய்ய முடியாமல் போனமைக்காக இவர் பல தடவைகள் தண்டனைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவைபொருட்களுக்கு கோர்க்கியின் புத்தக வாசிப்பு என்பது தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. எனவே அவர் வேறு அறைக்கு மாற்றப்பட்டார். பழைய பொருட்களைப் பாதுகாக்கும் காவலாளிய அறையாக அது காணப்பட்டது. எதிர்பாராத விதமாகக் கடவுளுக்காகக் கொளுத்தப்பட்டு எஞ்சிய மெழுகுவர்த்திகளும் அங்கு போடப்பட்டிருந்தன. எல்லோரும் தூங்கிய பின்னர் அவற்றினைக் கொளுத்தி அவ்வெளிச்சத்தில் தமது வாசிப்பினைத் தொடர்ந்தார் கோர்க்கி. எஜமானிக்கு இதிலும் சந்தேகம் ஏற்பட மெழுகுவர்த்தியின் உயரத்திற்கேற்ப பலகைக் கீலங்களை அதனுடன் இணைத்து வைத்திருக்கின்றார். கோர்க்கி மிக தந்திரமாக உபயோகித்துவிட்டு பின்னர் மெழுகுவர்த்தியின் உயரத்திற்கேற்ப பலகைக் கீலங்களை சமன்செய்து விடுவார். இவ்வாறு வாழ்க்கையில் பல இன்னல்கள் தலைகாட்டியபோதும் இவற்றினை எதிர்கொண்டு வாசிப்பினைத் தொடர்ந்தவர் கோர்க்கி.

பாரதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் பற்றிக் கூறவேண்டிய அவசியமேயில்லை. துன்பியலில் உழன்றும் ஏறாய் நின்று பாரதி தன் வாழ்வில் எத்தனையோ அவலங்களைச் சந்தித்துள்ளான்.

இந்நிலையில், வாசிப்பதற்கு நேரமில்லை என்ற முறையீடு எந்தளவு நியாயமானது? இன்றைய இயந்திர உலகில் மனிதனின் வேலைப்பளு, வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்பன அதிகரித்துள்ளன என்பது உண்மைதான். ஆனால் வாசிப்பதற்கு நேரம் இல்லை எனக் கூறுமளவிற்கு நாம் இயந்திரங்களோடு இயந்திரமாகி விடவில்லை.

“வாசிப்பு”, “தேடல்” எனும் விடயங்களைக் கல்வி நாகரிகப் போக்காகக் கொண்டு சிற்சில விடயங்களைக் கற்றுத் தலைவீங்கித் திரிகின்ற உளநோயாளராக அல்லாமல், மாறிவரும் சமுதாயச் சூழலைப் புரிந்து கொள்ளவும், நாகரிகமான வாழ்க்கையைச் சிருஷ்டிக்கவும் முனைகின்ற போதுதான் அவை அர்த்தமுள்ளதாகின்றன. ■

செங்கதிரோன் எழுதும்

(கவிஞர் நீலாவணரின் 'வேளாண்மை'க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி...)

குறும்பத்தில் மகிழ்ச்சி

பிள்ளைக்குப் பாலையூட்டிப்
பெருமகிழ்வடைந்தாள் அன்னம்.
செல்லனும் ஓடி ஓடிச்
செலவெலாம் பார்த்தான். பெத்தா
துள்ளினாள் குமரி போல
தூக்கியே மடியில் வைத்து
பிள்ளையைக் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப்
பேராசை தீர்த்துக் கொண்டாள்.

பேரனைப் பெற்ற கந்தர்
பெருமதம் கொண்டார். வண்டிக்
காரனாம் சாமித் தம்பி
'வடி' யிலே வார்த்துக் கொண்டே
ஊரெலாம் சுற்றி வந்து
உளறினான். கேட்டுச் சொந்தக்
காரரும் களிப்பில் வந்து
கடமைகள் செய்து மீண்டார்.

அழகரும் கனகம்மாவும்
அன்னத்தின் மாமி பொன்னும்
உலகினை ஆள்வான். தம்மை
உயர்த்துவான் பேரன் என்றே
அளவிலா ஆனந்தத்தில்
ஆசையை அறைந்தார். மேலும்
உளமெலாம் உவகை பூக்க
உறவெலாம் உபசரித்தார்.

தாயும் சேயும்

அன்னத்தின் வயிற்றை நன்கு
அமர்த்தியே இறுக்கிக் கட்டி
உண்ணவே கோப்பி யோடு
உலர்ந்த பாண்; சுவாதம் போக்கும்
எண்ணெயும் தலைக்கு வைத்து
எடுக்கவும் குளிசை உள்ளே.
பண்ணினாள் பெத்தா யாவும்
'பரிசாரி' பகன்ற வாரே.

இருதினம் கோப்பியோடு

இருந்தனள் மூன்றாம் நாளில்
அருமையாய் தேடி வாங்கி
அழகரும் கொணர்ந்த கங்கான்
கருவாட்டுக் குழம்பினோடு
கைக்குத் தரிசிச் சோற்றை
ஒருநேரம் மட்டும் உண்டாள்.
உடம்பும்தான் தேறலுற்றாள்.

வேர்க்கொம்பு, மிளகு, மஞ்சள்

வெள்ளை வெங்காயம், ஓமம்

சேர்க்கின்ற சரக்காம் இன்னும்

கீரகம், 'பறங்கி', மல்லி

ஊக்கமாய்ச் சேர்த் திடித்து

உருண்டையாய் மாவைக் கையால்

ஆக்கிய 'காயம்' அன்னம்

அளவோடு தேனில் உண்டாள்.

■ இன்னும் விளையும்.

* 'பரிசாரி' - நாட்டு வைத்தியர். * 'பறங்கி' - பறங்கிக் கிழங்கு. * 'காயம்' - பத்திய மருந்து

வரவு

"சடையப்பர் சுவாமிகளும், திராய்மடு திருத்தலமும்" நூல் வெளியீடு

மட்டக்களப்பு திராய்மடு ஸ்ரீ முருகன் ஆலய சடையப்பர் சுவாமிகளின் ஜனன நூற்றாண்டினை (1909 - 2009) முன்னிட்டு, திராய்மடு ஸ்ரீ முருகன் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் கவிஞர் கா.சிவலிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட "சடையப்பர் சுவாமிகளும் திராய்மடு திருத்தலமும்" எனும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் 05.08.2009 அன்று வெளியிடப்பட்டது.

மட்டக்களப்பின் முருக வழிபாட்டின் பழம் பகுதிகளின் திருத்தலத்தின் வரலாற்றினையும் அவ்வாலயத்தின் தோற்றுனராய் முதல் அரும்பணியாற்றிய முருக பக்தன் திராய்மடு சடையப்பர் சுவாமிகளினது வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் அறிந்து கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் உதவும்.

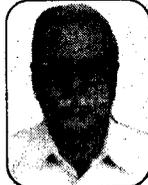
நூல் : சடையப்பர் சுவாமிகளும் திராய்மடுத் திருத்தலமும்

நூலாசிரியர் : கா.சிவலிங்கம்

வெளியீடு : திராய்மடு ஸ்ரீ முருகன் ஆலய பரிபாலன சபை.

பாலமீன்மடு, திராய்மடு, மட்டக்களப்பு.

விலை : 150/=

கவிஞர் கா.சிவலிங்கம்

சொல்வளம் பெருக்குவோம் (7)

- பன்மொழிப்புலவர் த.கணகரத்தினம் -

தமிழ் எனப்படுவது பாண்டியன் தமிழ் என்பார்கள். பிழையற்ற திருத்தமான தமிழே செந்தமிழ். தமிழ் அறிவியல் உலகில் வளர வேண்டுமாயின் அதனைத் திருத்தமாகப் பேசல் வேண்டும்; திருத்தமாக எழுதல் வேண்டும்; வளர்ந்து வரும் தமிழை மேலும் வளர்ப்பது இன்றைய சிறார்களின் தலையாய கடனாகும்.

செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. வழுவில்லாத முறையில் எழுத்து, சொல், வாக்கியம் என்பனவற்றை மாணாக்கர் இளமையில் கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். அப்பழக்கம் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும்.

இக்காலத்திலே செய்தித்தாள்கள், அச்சுப்பத்தகங்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படங்கள் போன்ற பொதுத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மலிந்துள்ளன. நல்ல தமிழை வளர்ப்பதில் அவற்றிற்கும் நிறைந்த பணியுண்டு. மாறாக வழுவான சொற்கள் வாக்கியங்கள் அவற்றில் வெளிவந்தால் தீமையே விளையும்.

வகுப்பறையில் திருத்தமான முறையில் கற்கும் மாணாக்கர் தாமும் பொதுத் தொடர்புச் சாதனங்களில் வெளிவரும் வழுவான சொற்கள் வாக்கியங்களால் பாதிப்பு அடைகின்றனர். மாணாக்கரின் கட்டுரைகள், கடிதங்கள், விடைத்தாள்கள் முதலிய ஆக்கங்களிற் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் கல்வி முறையிலும் ஆசிரியர்களிலும், இக்குற்றம் கமத்தப்படுகிறது.

பொதுவாகத் தமிழ்மொழியில் ஏற்படும் பிழைகளையும் அவற்றைத் திருத்தமாக உபயோகிக்கும் வழிகளையும் ஆராய்வதன் மூலம் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் செயற்படுவோமாக, சொல்வளம் பெருக்கி நல்ல தமிழ் வளர்ப்போம். நாளும் அதனைப் போற்றுவோம்.

தமிழில் பொதுவாக வழக்கள் ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்கள் எவை?

1. எமது சோம்பல், மறதி, தடுமாற்றம் என்பனவும் காரணங்களாக அமைகின்றன.

2. இலக்கணத்தைச் செவ்வனே கற்றுக் கொள்ளாமை.
மொழிக்கு இலக்கணம் வரம்பு, அந்த வரம்பை அழித்தல் கூடாது.
3. பிறமொழிகளின் செல்வாக்கு அல்லது கலப்பும் காரணமாகிறது.

வழுக்களை எழுத்துவழு, சொல்வழு, வழக்குவழு, புணர்ச்சிவழு, வாக்கியவழு என வகைப்படுத்தலாம். மாணாக்கர்களின் பிழைகளில் 40% சந்திப் பிழைகள், 20% எழுவாய் பயனிலை அமைத்தல் பிழை, 10% ர, ற, ல, ள, ழ, ள, ந, ண, ன, ற, ள, ஞ ஆட்சி பற்றியவை. 10% எழுத்தியல் (Spelling) 10% பிற இலக்கணம் பற்றியவை. 10% பல்வகைப்பிழை. எழுத்து வழுவை நோக்கும்போது உச்சரிப்புப் பிழையாலும் ஏற்படும் சொல்லின் இடையே எந்த எந்த மெய்கள் தொடர்ந்து சேர்ந்து வரும் என்ற இலக்கணத்தை அறியாமலும் ஏற்படும்.

உதாரணமாக சொல்லின் இடையே ய், ர், ழ் என்னும் மூன்றுத் தவிர்ந்த பிற மெய்யெழுத்துக்களோடு வேறு மெய்யெழுத்துக்கள் தொடர்ந்து சேர்ந்து வரா. இதனை விளக்கிக் கொள்ளாவிடின்,

ஆட்சி (ஆள் + சி) என்பதை ஆட்ச்சி என்றோ காட்சி என்பதனைக் காட்ச்சி என்றோ எழுத நேரும். முயற்சி (முயல் + சி) என்பதை முயற்ச்சி என்று எழுத நேரும்.

இனி,
சொல்வழு, வழுவற்ற சொற்கள், உச்சரித்தல் பிழையாலும் பொருள் விளக்கமின்மையாலும் பிற காரணங்களாலும் வரும்.

அப்போது அப்பொழுது என்பதை அப்போ என்றும் இங்கே என்பதை இஞ்சை இங்கை என்றும் இளநீர் என்பதை இளனி என்றும் செய்தி என்பதை சேதி என்றும் சுத்தவாளி என்பதை சுற்றவாளி என்றும் புடைவை என்பதை புடவை, பிடவை என்றும் கைம்மாற்று என்பதை கைமாத்து என்றும் கோவை என்பதை கோர்வை என்றும் பிழைபட எழுத நேரும்; பிழைபடப் பேச நேரும்.

இளையோர் பக்கம்

கிராமத்தி கிளையோடுக்கானது. சூக்கங்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :
இளங்கதர், மே/பா, 'செங்கதர்' ஆசிரியர்.
இல.19, மேல்மடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

புதுமுக அறிமுகம்

பெயர் : பா.ஜிவிதரன்

முகவரி : கோரா வெளி வீதி,
புதுக்குடியிருப்பு,
வாழைச்சேனை.

கற்கை : கிழக்குப் பல்கலைக்
கழக தமிழ் சிறப்புக்
கற்கைநெறி மாணவன்
(3ம் வருடம்)

அறிமுக ஆக்கம் : கூண்டுக்கிளி (குறியீட்டுக் கவிதை)

கூண்டுக்கிளி.....

அழகான வெள்ளிக் கம்பிகள்
கோர்த்து அடிக்கப்பட்ட மந்திரக்கூடு அது!
இறகுகள் வெட்டப்பட்ட நிலையில்
இளம் சிவப்பு கழுத்தில் தீட்டப்பட்ட
அழகான பச்சைக் கிளி

வெளி உலகு தெரியாத கிளி!
இருப்பிடமும் சுகம் அளித்தது அதற்கு
தன் ஆயுள் அரைவாசியை கழித்துவிட்டது
பேசினால் பேசும் கிளி
தன் நிலையை உணர்ந்தது! போதும்
தன் இனத்தின் சமிக் கைகளுக்கு
சொண்டின் வலிமையும்
சுதந்திரத்தின் எதிர்பார்ப்பும்
கூட்டின் கதவுகளை உடைக்க பங்களித்தது.

சிறகுகள் வெட்டப்பட்ட கிளி
பறக்கிறது பறக்கிறது.
ஆனால் முடியவில்லை.
மறுநாள் அதே கூண்டில்
பழுதான பழம் மீண்டும் உணவாகிறது.
மௌனமே
அதன் மொழியாகிறது.
இனி பேசினாலும் பேசாது போனும்.

மா. ஜிவிதரன்

புவிதரன் ஆகிய நான் பெரிய
நீலாவணையை பிறப்பிட
மாகக் கொண்டவன். தற்
போது கொழும்பில் படித்
துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
நிறைய புத்தகங்கள் வாசிக்
கும் பழக்கம் என் சிறுவயதி
லிருந்தே ஆரம்பமாகிற்று.
அவ்வாறே ஈழத்து கவிஞர்
களின் புத்தகங்களை வாசித்
தேன். கவிதை எழுதத்
தூண்டிற்று. இலக்கியத்து
றையில் வரவேண்டுமென்ற
ஆவலும் கூடிற்று என்று கூற
லாம்.

எனது முகவரி :

ம.புவிதரன்
சரஸ்வதி வித்தியாலய வீதி,
பெரிய நீலாவணை - 01
மட்டக்களப்பு.

விடியாத இரவுகள்

இன்னும் என்னால்
இரவினில் தூங்கமுடிவதில்லை.
இறுகப் பொத்திய
காதுகளோடு
குந்தியிருக்கிறேன்
பயங்கர இருட்டின்
உலாவுகையின் போது...

ஷெல்பட்டு சிதறிய
உடல்களின்
விம்பங்கள் என்னை
சாவின் விளிம்பிற்கு
அழைத்துச் செல்வதாய்
உணர்கிறேன்.

வெளியில் உலாவும
காற்றின் முகவரியில்
எனக்கோர் செய்தி
வருவதாய் ஒரு பிரமை...
விடியும் வரை விழித்திருக்கிறேன்
கண்ணை மூடிக்கொண்டு...

ம. புவிதரன் (முவிலக்ஷி)

மலையகத்தின் மூத்த படைப்பாளியும் அண்மையில் (11.04.2009) அவுஸ்திரேலியாவில் நடைபெற்ற அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் ஒன்பதாவது எழுத்தாளர் விழாவில் கலந்துகொண்டு தனது பவள விழாவையொட்டிய பாராட்டு விருதும் பெற்றுத் திரும்பியுள்ள தெளிவந்தை ஜோசப் அவர்களின் 'மலையகத்தில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்' எனும் தொடர் கட்டுரை.

மலையகத்தில்

சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்

(சென்றமாதத் தொடர்ச்சி...) - (6)

தெளிவந்தை ஜோசப்

இதுகாலவரை கிடைக்காத ஒரு புதிய வாசிப்பு அனுபவத்தையும் வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறைகளைக்காட்டும் கதைக்கருக்களையும் கொண்ட மலைநாட்டுச் சிறுகதைகளுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு பிற பிராந்திய எழுத்தாளர்களையும் மலைநாட்டுக்கதைகள் எழுத்தத் தூண்டியது. இந்த மக்களுடன் வாழ்ந்து இந்த மண்ணில் ஊறிப்போய்விட்ட ஒரு சிலரைத்தவிரந்த ஏனையோரின் கதைகள் கதைகளாகவே போய்விட்டன.

எவ்வளவுதான் மனிதத்தன்மையுடன் அணுகினாலும் பிரச்சினையால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படாதவர்களை விடவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எழுதுகின்ற போது அந்த எழுத்தில் ஒரு வீச்சும் வேகமும், ஜீவனும் இருக்கவே செய்கிறது.

1969ல் நடந்த நான்காவது மலையகச் சிறுகதைப்போட்டியில் முதல்முன்று பரிசுகளைப் பெற்றவர்கள்

மாத்தளை வடிவேலன்	- 'பிஞ்சு உலகம்'
பரிபூரணன்	- 'ரேம் ஆறு அமைதியாக ஓடுகிறது'
அ.சொலமன்ராஜ்	- 'சம்பளநாள்'

இவைகளை விடவும் ஒதுக்கிவிடமுடியாதவைகளாக ஏழு கதைகள் ஆறுதல் பரிசு பெற்றன.

எஸ்.ராமச்சந்திரன்	- 'தேயிலைத்தூள்'
சிபன்னீர் செல்வம்	- 'பொறுமையுடன் ஒருநாள்'
வத்து முல்லைநேசன்	- 'பாஸ்போர்ட் வந்தூறிச்சி'

மலரன்பன்	- 'வானவில் அழியும்போது'
க.செல்வராஜ்	- 'வீடு ஒழுக்குறது'
மு.சிவலிங்கம்	- 'கிருக்க ஒரு கிடம்'
மல்லிகை சி.குமார்	- 'பிறந்த மண்'

இந்தப்போட்டிக்கு வந்த கதைகள்பற்றிய தனது கட்டுரையில் என்.எஸ்.எம்.ராமையா மேலும் சில எழுத்தாளர்களின் கதைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். நூரனை சண்முகநாதன், எல்.அஸுமத், வனராஜன், கபலிங்கதாசன் ஆகியோர்.

இந்தப் பெயர்களில் சிபன்னீர்செல்வம் தமிழகம் சென்றுவிட்டார். அங்கு இருந்துகொண்டும் தான் ஒரு மலைநாட்டான் என்பதை தன்னுடைய படைப்புக்கள் மூலம் ஸ்திரப்படுத்திப் பெருமை அடைகின்றார்.

மு.சிவலிங்கம், மலரன்பன், மல்லிகை சி.குமார் ஆகிய மூவரும் மலையக இலக்கிய உலகில் குறிப்பாகவும், ஈழத்துச் சிறுகதை உலகில் பொதுவாகவும் நல்ல கவடுகளைப் பதித்தவர்கள்.

'மலையக மக்கள்', 'ஒரு விதை நெல்' என்னும் மு.சிவலிங்கத்தின் இரண்டு தொகுதிகள் வந்துள்ளன. சிபின் "BORN TO LABOUR" 'தேயிலை தேசம்' என்னும் பெயரில் இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' என்னும் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ள மு.சிவலிங்கம் இரண்டு முறை தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றவர்.

மலரன்பன் 'கோடிச்சேலை', 'பிள்ளையார்சுழி' ஆகிய இரண்டு தொகுதிகளின் ஆசிரியர். 'கோடிச்சேலை'க்கு சாகித்திய விருது பெற்றவர். 'பிள்ளையார் சுழி' ஆங்கிலத்திலும் வர இருக்கின்றது. 'மகாவலியே மாநதியே' என்னும் மெல்லிசைப்பாடல்கள் தொகுதி ஒன்றும் வெளியிட்டுள்ளார்.

மல்லிகை சி.குமார் அறுபதுக்குப் பின் எழுந்த எழுத்தாளர் பரம்பரையின் அச்சொட்டான பதிவு. மலையக மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் மிக நேர்த்தியாக வளர்க்கப்படும் படைப்புக்களைத் தருபவர் இவர். கவிதை, ஓவியம் போன்ற துறைகளிலும் உழைப்பவர்.

'மாடும் வீடும்' - கவிதை நூல். 'மனுஷியம்' - சிறுகதை நூல் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய ஆறாவது சிறுகதைப் போட்டியில் நான்கு கதைகள் தெரிவுசெய்யப்பட்டு பரிசளிக்கப்பட்டன. மலரன்பன், மல்லிகை சி.குமார், கே.கோவிந்தராஜ், மாத்தளை சோமு ஆகியோர் அந்த நால்வர்.

இந்நால்வரில் சிறுகதைப் போட்டிகள் மூலம் அறிமுகமாகாமல் ஏலவே பிரபலமாகி பிறகு இந்தப் போட்டியில் பரிசுபெற்ற இருவர் கே.கோவிந்தராஜ் - மாத்தளை சோமு ஆகியோர்.

மாத்தளை சோமு புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கிறார். எண்பது ஜனவரியில் 'தோட்டக்காட்டினிலே' என்னும் மூவர் சிறுகதை நூலை பேராசிரியர் கைலாசபதியின் முன்னுரையுடன் வெளியிட்ட சாதனைக்காரர். நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகள், நான்கு நாவல்கள், ஒரு குறுநாவல் தொகுதி, குட்டிக் கதைகள், பயணக்கட்டுரை நூல்கள், அறிவியல் நூல் என்று மேலும் ஆறு நூல்கள் என பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களின் சொந்தக்காரர் மாத்தளை சோமு. சாகித்திய விருது முதல் பல விருதுகள் பெற்றவர்.

அமர்.கே.கோவிந்தராஜ் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராக அறிமுகமாகி வானொலி, தொலைக்காட்சி, மேடை நாடகங்கள் மூலம் புகழ் பெற்றவர். 'தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்' இவருடைய நடைச்சித்திர நூல், 'பசியா வரம்' இவருடைய சிறுகதை நூல்.

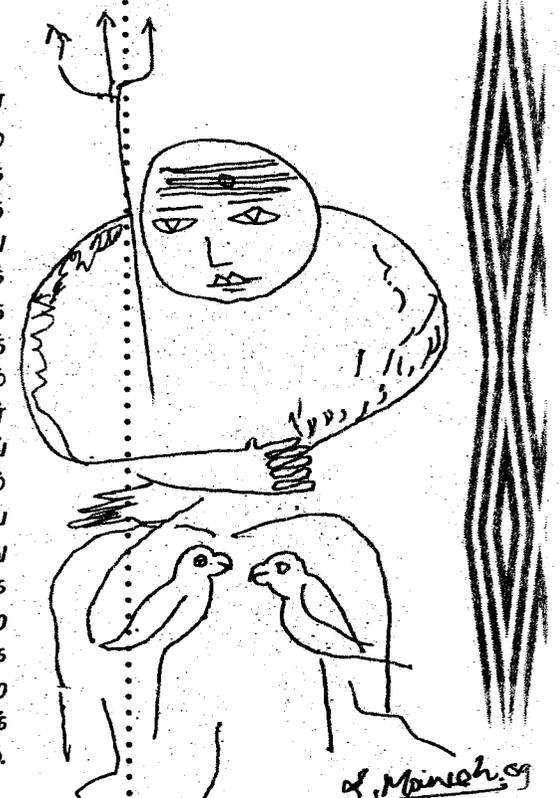
சிறு சஞ்சிகைகள். கல்லூரி, பல்கலைக்கழக இலக்கிய மலர்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் களமாகக் கொண்டு சிறுகதை ஆசிரியர்களாகப் பெயர்பெற்றவர்கள் ஒருசிலர்.

முதித்தியானந்தன், ந.அ.தியாகராஜன், மொழிவரதன், ஏ.பி.வி.கோமஸ், ஏ.எஸ்.வடிவேல், ஆப்தீன், பிமரியதாஸ், பூரணி, நயீமா பஷீர், மல்லி கைக் காதலன், பன்னீரன் போன்றோர்.

இவர்களுள் முதித்தியானந்தன் மேல் நாட்டில் வசிக்கின்றார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் மலையகம் மற்றும் மலையக இலக்கியம் பற்றிய உணர்வுகளையும் அறி முகங்களையும் பரவலாக்கிய இவருடைய பணி மகத்தானது. 'ஒரு நாடும் முன்று நண்பர்களும்' குறுநாவல் தொகுதியின் ஆசிரியர். மொழிவரதன் ஒரு கல்வியலாளர். 'மேகமலையின் ராகங்கள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி வந்துள்ளது. ஆப்தீன் அமைதியாக சிறுகதைப்பணி செய்கின்றவர். மல்லிகைப் பந்தல் இவருடைய இரண்டு சிறுகதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. 'இரவின் ராகங்கள்' சென்னை NCBH பதிப்பகத்தால் இரண்டாம் பதிப்பு பெற்றுள்ளது. நயீமா பஷீர் (இப்போது நயீமா சித்திக்) அறுபதுகளில் எழுத்துப் பிரவேசம் செய்து எத்தனையோ சேதனைகளுக்கு மத்தியிலும் இன்னும் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு இலக்கிய நெஞ்சுக்குரியவர். 'வாழ்க்கைப் பயணம்', 'வாழ்க்கைச் சுவடுகள்', 'வாழ்க்கை வண்ணங்கள்' என்று மூன்று நூல்களைத் தந்துள்ளார். (அடுத்த இதழில் தொடரும்....)

சிறுகதை

ஒரு கோடி மின்னல்கள் ஒரு சேர மின்னுவது போல கண்களைக் குருடாக்கக் கூடியமாதிரி அப்படி ஒரு மின்னல்! வானமே இடிந்து விழுவது போன்ற முழக்கம்! உயர்ந்து வளர்ந்த சோலை மரங்களும் வளரத் துடிக்கும் சிறிய மரங்களும் வீசுகின்ற காற்றை எதிர் கொள்ள முடியாமல் தங்களது கிளைகளையெல்லாம் ஒரு பக்கமாகவே திருப்பிக்கொண்டு சரிந்து விழுந்து விடாமலிருக்க காற்றோடு போராடுகின்ற அவலக்கோலம்! இவைகளோடு சோ...சோ...என்ற பேரிரைச்சலுடன் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது பெருமழை.

of Manohar

நாம் பிறந்த மண்ணில் இப்படியான தொரு மழை பொழிந்திருந்தால் மண் மாதா மணம் குளிர்ந்து மகிழ்ந்திருப்பாள். மரம் செடி கொடிகளெல்லாம் ஆனந்தக் கூத்தாடியிருக்கும். மழையையே நம்பி விதை விதைத்துவிட்டு வானத்தையே அண்ணாந்து பார்த்தபடி ஆவலோடு காத்திருக்கும் விவசாயிகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியின் எல்லைக்கே போயிருப்பார்கள். ஆனால் இந்த பாரிஸ் நகரில் மழைத்துளியை சுமப்பதற்குக் கூட மண்ணே இல் லாமல் சீமெந்துத்

சிறைப் பறவைகள்

வண்ணை தெய்வம் - பிரான்ஸ் -

தரைகளும் தார் வீதிகளுமாகவே இருந்தன. இருந்தாலும் இப்படியானதொரு பெருமழை பெய்துகொண்டிருந்த போதும் வீதியிலே ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரேனும் தேங்கி நிற்பதைக் காண முடியவில்லை. கண்கூடப் பிழைக்காரன் ஜாலம் காட்டுவது போல அத் தனை நிரவெள்ளங்களும் பாதாளச் சாக்கடைக்குள் ஓடி ஒளிந்துகொண்டன.

ஊரிலே மழை வெள்ளத் தையெல்லாம் தனது காலால் மிதித்து நடந்து தங்களது வயல் வரப்புகளி லெல்லாம் வலம் வந்து வயலில் சிரித்து சிலிர்த்து நிற்கும் பயிர்க ளையெல்லாம் பார்த்து ஆனந்தப் பரவசப்படும் சுந்தரம் இப்பொழுது பாரிசிலே குவிந்து கிடக்கும் அடுக்கு மாடிக்கட்டிடங்களில் ஒன்றின் ஏழா வது மாடியில் ஒரு ஏக்கப்பெருமூச் சோடு அந்தக் காட்சியை இமை வெட் டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

மின்னலின் வேகமான வீச் சாலும் முழக்கங்களின் சத்தத்தாலும் சுந்தரம் நின்றனுகொண்டிருந்த ஜன்ன லோரமாக வைக்கப்பட்டிருந்த கூட் டிற்குள் இருந்த இரண்டு பச்சைக் கிளிகளும் கீச்! கீச் எனக் கத்தியபடி கூண்டுக்குள்ளேயே சுத்திச் சுத்திப் பறந்து சுந்தரத்தின் சிந்தனையை தங்கள் பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டன.

அழகான அந்தச் சோடிக் கிளிகளையே சுந்தரம் இமைவெட் டாது பார்த்தார்! அவரின் கண்கள் லேசாகக் கலங்கியது. “இப்பொழுது நானும் உங்களைப் போலத்தான்” என அவரின் உதடுகள் முணு முணுத்தன. அந்த முணு முணுப்புக் கூட முழுமையாக வருவதற்குள் நின்று விட்டது. “இல்லை நீங்கள் சிறைக் குள் இருந்தாலும் தம்பதிகளாக சேர்ந்தே இருக்கின்றீர்கள் நாங் கள்...” கலங்கிய கண்களில் ஒன்றி லிருந்து ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் உடைத்துக்கொண்டு வெளியேறியது.

சுந்தரத்தின் முணு முணுப்பு அந்தக் கிளிகளுக்கு விளங்கியதோ?

என்னவோ? இப்பொழுது கிளிகள் இரண்டும் கத்துவதை நிறுத்திவிட்டு சுந்தரத்தையே உத்துப் பார்த்தபடி இருந்தன.

சோலைக் காற்றைப்போல யாழ்ப்பாணத்துச் சிவந்த மணற் தரையெங்கும் சுதந்திரமாக உலாவித் திரிந்த சுந்தரம் தம்பதிகள் பாரி ஸிற்கு வந்து இரண்டு வருடங்களாகி விட்டன. சுந்தரத்திற்கு முத்தாக முன்று பிள்ளைகள். மூத்த மகனும் மகனும் குடும்பஸ்தவர்களாகி பிள்ளைகளும் இருக்கின்றன. திருமணம் செய்யாமல் இருந்த கடைசி மகன் இராசன்தான் பெற்றோர்களைத் தனது செலவில் பிரான்ஸிற்கு அழைத்திருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் போர் நிலவரங்களால் தங்கள் பெற் றோர்கள் கஸ்டப்படக்கூடாது என்ப தற்காக கொழும்பில் வீடெடுத்து அவர் களை வசதியாகவே வாழவைத்திருந் தார்கள் பிள்ளைகள்.

வயலோடும் வறுமையோடும் வாழ்ந்திருந்த சுந்தரம் தம்பதிகள் பிள்ளைகள் வெளிநாடு சென்றபின்பு வறுமை மறைந்து போயிருந்தாலும் தினம் தினம் வந்துவிழும் செல்லடிக ளுக்கு மத்தியில் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தவர்களை பிள்ளைகள் தங்களை கொழும்பில் நிம்மதியாக வாழவைத்ததில் சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி.

குறிப்பாக சுந்தரத்திற்குத் தான் மகிழ்ச்சிக்கு மேலான மகிழ்ச்சி! யாழ்ப்பாணத்தில் காய்ச்சுச் சாராயத்

தையும் கலட்டிக் கள்ளையுடே குடித்து வந்த சுந்தரம் கொழும்பில் தினமும் சுத்தமான தவறைணைச் சாராயம் குடிப்பதில் மகிழ்ச்சி இருக்காதா? என்ன!

இராசன் பெற்றோர்களை பிரான்ஸிற்கு அழைக்கும் முயற்சி யில் ஈடுபட்டபோது பெற்றோர்களை பிரான்ஸிற்கு அழைக்கும் பணச்செ லவை யோசித்து முத்தவர்கள் இரு வரும் முதலில் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. “வயசான காலத்திலை அவையளுக்கு இஞ்சத்தையக் குளிர் ஒத்துக்கொள்ளாது” என்று சாட்டுச் சொன்னாள் தமக்கை பவளம். “காசு கள் இல்லாத நேரத்தில் இது வீணான செலவு” என்று நேரடியாகவே சொல்லி விட்டாள் அண்ணன் இரத்தினம். பெற் றோர்களை அழைக்கும் செலவு முழுவதையும் தானே ஏற்படதாக இராசன் சொன்ன பின்புதான் இருவரும் ஒத் துக்கொண்டார்கள்.

வெளிநாட்டு மோகம் சுந் தரம் தம்பதிகளுக்கும் இருந்ததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. ஒரு காலத் தில் வெள்ளைக்கார நாடு என்றால் அமெரிக்கா லண்டன் இவை இரண் டையும் தவிர வேறு எந்த நாடுகளின் பெயர்களைத் தெரிந்தே இராத கிராமப்பறத்து பெரிசுகள் கூட இன்று ஐரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகள் எவை எவை அங்கு எப்படிப்போவது எப்படி விசா எடுப்பது என்னமாதிரி யான உதவிகள் கிடைக்கின்றன என்பது போன்ற விபரங்களை அக்கு வேறு ஆணி வேறாக புட்டுப் புட்டு வைக்கின்றார்கள்.

இராசன் கொழும்பிலிருந்த தகப்பனாருடன் தொலைபேசியில் கதைக்கும்போது கூறுவான் “ஐயா எவ்வளவு காலத்துக்கு உந்த சாராயத்தையே குடிச்சுக்கொண்டு இருக்கப்போறியள். இஞ்சை வந்து பிளாக் அன் வைற், ஜோனி வோக்கர் எண்டு ஸ்கொட்ச் விஸ்க்கியளைக் குடியுங் கோவன்” என்று நகைச்சுவையாகக் கூற “சாகிறதிக்கிடையிலை உதையும ஒருக்கா குடிச்சுப்போட்டுத்தான் சாகவேணும்” என்கு பிடிவாதத் திலை தான் கட்டியிருந்த வேட்டி யைக் கழப்பு எறிஞ்சுபோட்டு எழுபது வயதுக்குப் பிறகு முதல் முதலா லோநஸ் போட்டுக்கொண்டு மனைவி யுடன் பிளேன் ஏறினவர்தான் சுந் தரத்தார்.

பிரான்ஸ் வந்த பதிதில் இரா சன் தினம் ஒரு புதுப்பெயர்களில் விதவிதமான விஸ்க்கிகளை வாங் கிக் கொடுத்து தந்தையை மகிழ்வா கவே வைத்திருந்தான். தினமும் புட்டு, இடியட்டம், தோசை அத்தடன் இலங் கையில் இருக்கின்ற பழவகைகளும் ஐரோப்பாவில் கிடைக்கின்ற உயர் தர பழவகைகள் இப்படியாக ஆரம் பத்தில் சாட்டாடுகளால் பிண்ணைகள் பெற்றோரை தோளில் தூக்கிவைத்து ஆடாத குறைதான்!

நாள் போகப்போக தாய் பர்வதத்திற்கு நாள் முழுவதும் குசினிக்குள்தான் வேலையென்றாகிவிட் டது. சுந்தரத்தாருக்கு விலை உயர்ந்த விஸ்க்கிகள் குறைக்கப்பட்டு மலிவு விலை விஸ்க்கிகளாக மாற்றப்பட் டது. பின்னாளில் அதுவும் குறைக்கப்

பட்டு பின்னர் வைன் ஆகவும் மாறி விட்டது!

இராசன் எப்பொழுதாவது விஸ்கி வாங்கிவர தவறிவிட்டால் சுந்தரத்தார் விஸ்கி கேட்டு மகள் பவளத்திற்குத்தான் கரைச்சல் கொடுப்பார். அதன் பின்பு இராசன் விஸ்கி வாங்கி வந்து கொடுத்தாலும் பவளம் அதை மறைத்து வைத்து பத்து நாளைக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுப்பாள்!

தமையன் இரத்தினமோ தகப்பன் முன்பு எப்பொழுதும் குடியென்றால் என்னவென்று தெரியாதவர் போலவும் பரிசுக்கு வந்த பின்னர்தான் குடிக்கின்றார் என்பது போல “ஐயாவுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தே சாக்காட்டப்போறியள்! அவர் இன்னும் கொஞ்சநாள் எங்களோடே சேர்ந்து இருக்கிறது இராசனுக்குப் பிடிக்கேல்லைப் போல கிடக்கு” என்று மிகவும் பாசமான வார்த்தைகளைக் கூறி தான் தந்தைக்கு எதுவும் வாங்கிக் கொடுக்காததற்கு இதுதான் காரணம் என்பது போல கூறிக்கொள்வான்.

சுந்தரத்தால் அந்த சமயத்தில் எதுவும் பேசமுடியாது. ஆனால் அவரிடம் இருந்த அற்ப சொற்ப சந்தோஷமும் அழிந்துகொண்டே போகின்றது என்பதை பிள்ளைகள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் தனது பேச்சுக்கு மறு பேச்சுப் பேசாத பிள்ளையள் இங்கு தனக்கு விதம்விதமான புத்திமதிகள் கூறுவதும்! அதுவும் அதிகாரமாகக் கூறுவதும் சுந்தரத்தாருக்கு சொல்லமுடியாத வேதனையைக் கொடுக்கும்.

யாத வேதனையைக் கொடுக்கும். அப்படியான நேரங்களில் அவர் மனது சொல்லும் “ஏன் இந்த வெளிநாட்டுக்கு வெளிக்கிட்டன்” என்று.

ஊரில் சில சமயங்களில் அழிகம் குடித்துவிட்டால் சுந்தரத்தார் மனைவியுடன் சண்டை பிடித்துக் கொண்ட நாட்களும் உண்டு. “இந்த மனுஷன் குடிச்சப்போட்டு எங்களை நிம்மதியாய் இருக்கவிடுறான் இல்லை பாவி” என்று திட்டித் தீர்க்கும் சுந்தரத்தாரின் மனைவி பர்வதம் சில சமயங்களில் சுந்தரத்தார் குடிப்பதற்குக் கையில் காசிஸ்ஸாமல் அடித்துப்போட்ட பாம்பைப்போல வீட்டுக்குள் பாவியைப்போல யாருடனும் பேசாமல் இருப்பார். அப்பொழுது அவரைப் பார்ப்பதற்கே பாவமாக இருக்கும். இதைப் பார்க்கப் பொறுக்காத பர்வதம் “என்னப்பா இண்டைக்கு ஒண்டும் இல்லையே முஞ்சையை முஞ்சைப் பார்த்துக்கொண்டு வீட்டுக்குள்ளேயே இருக்கிறியள்! இந்தா இதுதான் என்னடடைக் கிடக்கு எதையாவது ஊத்திப்போட்டு வா” என்று தன்னிடம் இருக்கும் சில்லறைகளை கொடுத்தனுப்ப பின்னர் சுந்தரத்தார் ஏத்திக் கொண்டு வந்து மனைவியுடன் சத்தம் போடுவதும் ஒரு மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைதான் ஆனால் இன்று மனைவி கூட பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் பேச்சுக்கு வக்காலத்து வாங்கும்போது சுந்தரத்தார் இடிந்து போவார். இப்பொழுது சுந்தரத்தார் தனக்குள்ள மனக்கவலைகளைக் கூட மனைவியிடம் சொல்லி ஆறுதல் பெறமுடியாதவராகயிருந்தார். பிள்ளை பால் குடிக்காதபோது மார்பு கட்டி

பத்தி நெஞ்சுவலி எடுத்துத் துடிக்கும் தாயைப்போல சுந்தரத்தாரின் நெஞ்சம் வலித்துக் கொள்ளும். பிரான்ஸ் வந்த பின்னர் தனது சுகம் சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கொடுத்த பரிதவிப்பு அவரிடம்.

சில சமயங்களில் தானும் மனைவியும் மட்டும் வீட்டில் இருக்கும் போது மனைவியிடம் தனது மனக்குறைகளைக் கூறுவதும் அதற்கு மனைவி “இது என்ன எங்கடை ஊரேயப்பா? இஞ்சை பிள்ளையை மற்றவை மதிக்கிற மாதிரி நாங்கள் தானப்பா ஒத்து நடக்கவேணும்” என்று சமாளித்துக் கொள்வாள்.

இப்பொழுது மனம் விட்டுச் சொல்வதற்கு மனைவிகூட பக்கத்தில் இல்லை! வந்த நாள்முதல் சுந்தரம் தம்பதிகள் மகள் பவளம் வீட்டில்தான் வசித்து வந்தார்கள். ஒரு நாள் முத்த மகள் இரத்தினம் சகோதரியிடம் “தங்கச்சி உனக்குத்தான் அம்மாவும் அப்பாவும் உரித்து எண்ட மாதிரி நெடுகலும் நீயே இரண்டு பேரையும் உன்ரை வீட்டிலேயே வைச்சிருக்காய் கொஞ்ச நாளைக்கு அம்மா என்னோடே இருக்கட்டும்” என்று சொல்லி தாயை தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டாள்.

சில நாட்களுக்குப் பின்னர் தான் சுந்தரம் தெரிந்துகொண்டார் இரத்தினமும் இரத்தினத்தின் மனைவியும் வேலைக்குச் செல்வதால் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கூட்டிப்போய் கூட்டிவரவும் வீட்டில் சமையல் வேலைக்கு தனது மனைவிக்கு துணையாகவுமே இரத்தினம் தாயை

தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு போயிருக்கின்றான் என்பது.

இப்பொழுது சுந்தரம் தனது பிள்ளைகள் வீட்டில் வேண்டாத விருந்தாளி! அவருடைய வாழ்க்கை அங்கு சுண்டுக்குள் பறந்து திரியும் கிளிகளைப்போல. அவரும் இப்பொழுது சிறைப்பறவைதான்! தனது துயரங்களைச் சொல்லி ஆறுதல் பெற மனைவிகூட அவர் அருகில் இல்லை. அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த அறைதான் அவரது உலகமாக இருந்தது.

மழையின் வேகம் சற்று குறைந்திருந்தாலும் வானத்தின் இருட்டும் கரு மேகங்களில் தோன்றும் மின்னல்களும் முழக்கங்களும் மட்டும் குறையவில்லை.

சுண்டுக்குள் இருந்த கிளிகள் மீண்டும் கீச்சுக் கீச்சென கத்திக்கொண்டு சிறகடித்துக்கொண்டிருந்தன. எனது மனக் குமுறல்களை இப்படியாகக்கூட வெளிப்படுத்த முடியவில்லையே என சுந்தரத்தின் மனச்சாட்சி அவரைத் திட்டிக்கொண்டது.

கிளிகள் மீண்டும் கத்தின. சுந்தரம் அக்கம் பக்கம் பார்த்தார். பக்கத்தில் யாரும் இல்லை! மனதிற்குள் என்ன நினைத்துக்கொண்டாரோ? திடீரென கிளிக்கூண்டின் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டு ஜன்னலையும் திறந்து வைத்துவிட்டார்!. மழைத் தூறல்களையும் பொருட்படுத்தாது கிளிகளிரண்டும் சுதந்திரமாக வெளியே பறந்து சென்றது. அதைப்பார்க்க அவரின் மனதிற்கு ஆறுதலாகயிருந்தது.

கிளிகளிரண்டும் சுந்தரத் தின் கண்களிலிருந்து மறைந்துவிட்டன. “எனக்கு எப்பொழுது விடுதலை?” இப்படி எண்ணியபடியே தனது அறைக்குள் சென்று கட்டிலில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்துக்கொண்டார் சுந்தரத்தார்.

அவசரத்தில் அரைகுறையாக பூட்டிய தண்ணீர்க்குழாயில் சொட்டுச் சொட்டாக தண்ணீர் கொட்டிக்கொள்வதைப்போல வெளியே மழைத்துளிகள் சத்தம். அந்தச் சத்தம் சுந்தரத்தாருக்கு ஊரின் நினைவுகளையும் அங்கு சுதந்திரமாக தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையையும் தரையில் ஓலைப்பாயில் உருண்டு புரண்டு படுத்தெழும்பிய காலங்களையும் இரைமட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது.

இங்கு மாடிவீட்டினில் தான் படுத்திருக்கும் மெத்தை போடப்பட்ட கட்டில் பாறாங் கற்களைப்போல தனது முதுகினை நெருடுவதாகவே உணர்ந்

தார். கட்டிடங்கள் மரம் செடி கொடிகள் மனிதர்களெல்லாம் ஓடுவது போலவும் தான் மட்டும் தனித்து நிற்பது போன்ற உணர்வு அவரிடம்.

மனிதர்களின் அற்ப சந்தோஷத்திற்காக கூண்டுக்குள் வைத்து வளர்க்கப்பட்ட அந்தக் கிளிகள் இப்பொழுது சுதந்திரமாக வாழப் போய் விட்டன. பெற்றோர்களை ஊரில் கண்டபடவிடாமல் எங்கேனோடு அழைத்து வைத்துப் பார்க்கின்றோம் என்று ஊருக்குப் பகட்டாகச் சொல்லிக்கொண்டு கடைசிகாலத்தில் எங்கள் இருவரையும் பிரித்து இப்பொழுது சிறைக்குள் அடைபட்டுக்கிட்டுக்கும் ஒரு கைதியைப் போல வாழும் எனக்கு எப்பொழுது விடுதலை?

மாதத்தில் ஒரு நாளாவது நிலவிற்கு விடுதலை இருக்கும். சுந்தரத்திற்கோ மாதம் முழுவதும் அமாவாசையாகவே இருந்தது. ■

கொழும்பு தமிழ் சங்கம்

ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களைக் காட்சிப்படுத்தலும் கணனிப்படுத்தலும் எழுத்தாளர்கள் புதிய நூல்களை வெளியிடும் போது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திற்கு இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைப்புகள். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இலங்கையிலுள்ள பெரிய நூலகங்களில் ஒன்றாகும். நீங்கள் அனுப்பும் நூல்களை ‘புதிய வரவுகள்’ பகுதியில் காட்சிப்படுத்துவதோடு, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் உள்ள பகுதியில் வாசகர் பாவனைக்கும் வைக்கப்படும். அத்தோடு அறிஞர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நூல்கள் கணனியில் பதிவு செய்யப்பட்டு இணையத்தின் மூலம் உலகெங்கிலும் உள்ள வாசகர்கள் உங்கள் நூல்களை அறிந்துகொள்ளவும் வாசிப்பதற்கும் வகை செய்யப்படும். நூல்கள் எமக்குக் கிடைத்ததும் அதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவோம்.

நூல்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

பொதுச் செயலாளர்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், இல.07, 57வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-06, இலங்கை.

குறுங்கதை

தொகையான கலியாணமல்ல; தரமான கலியாணமே எனது நண்பர் தரகர் தம்பிப் பிள்ளையின் இலக்கு. அன்று தொட்டு இன்றுவரைப் பொதுப் பொருத்தம் அனைத்து அம்சங்களையும் சரிவரக் கவனித்துத் திருமணங்களை நிறைவு செய்து, நிறைவெற்றி காண்பவர் அவர்.

எனது ஊரவரான தனவந்தர் கமலநாதனின் மகள் லாவண்யம் மிக்க லலிதாவுக்கு எந்தக் குறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நிறம் - மெலிவு - படிப்பு பக்கா. அவளுக்கு ஏற்றஜோடி கண்டுபிடித்து, பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதாக நான் அறிந்து சந்தோஷப்பட்டேன்.

ஆனால்,

பேச்சுவார்த்தை பாதிக்குமேல் நகரவில்லை; முறிவுக்கான உண்மைக் காரணமும் தெரியவில்லை. எமது தரகரைத் தனிமையில் அணுகி, பேச்சுவார்த்தை பாதியில் முடங்கியதன் காரணத்தை விசாரித்தேன். தரகர் மாப்பிள்ளை வீட்டார், பெண்வீட்டார், “குடும்பப் பாங்கில்லை” எனச் சொன்னதாகச் சொன்னார்.

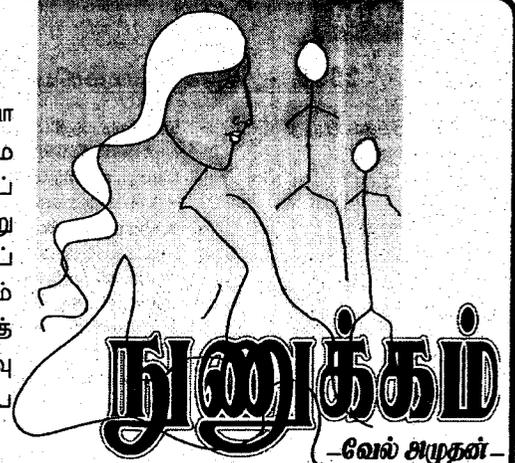
எனக்கு ஒண்டும் புரியவில்லை; சிதம்பர ரகசியமாகவே இருந்தது!

கொஞ்சம் புரியும்படி சொல்லும்படி வேண்டினேன். தரகர் தான் சொல்லுவது ரகசியமாக இருக்கவேண்டும் எனப் பீடிகை போட்டு; அவர் எனக்குச் சொன்ன விடயம் என்னைத் திக்குமுக்காடச் செய்தது.

தரகர் சொன்னார்:

“சொல்லுவது லஜ்ஜை ஆளாலும் சொல்லுறன். பெண் வீட்டார் தம்மோடு இருக்கும் வயதான பாட்டன் பாட்டியைச் சரியாகப் பார்ப்பதில்லையாம்! வயதையும் பாராது, வாய்க்கு வந்தபடி பேசுவதும் கோபம் வாற வேளை, எக்கச்சக்கமாக ஏசுவதும் சிலவேளை, கைகாலையும் நீட்டுகிறதும் சகஜமாம்”

■ யாவும் கற்பனையல்ல.

2009 - அரசு இலக்கிய விருது பெற்றோர்

- சாஹித்திய இரத்தினா கவிதை :- செங்கை ஆழியான் கலாநிதி க. குணராசா
 :- என்னை தீயில் எறிந்தவன் - அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்
 வேகுடன் பிடுங்கிய நாவிவிருந்து
 - நீ.பி. அருளாணந்தன்
- சிறுகதை :- உடைந்த கண்ணாடியில் மறைந்திருக்கும் குருவி
 - ஓட்டமாவடி அரபாத்
 ஆத்ம விசாரம் - அ. ச. பாய்வா
- நாவல் :- வயலான் குருவி - அளீஸ் எம். பாயிஸ்
 விதிவரைந்த பாதையில் - வவுனியூர் இரா. உதயணன்
- நடகம் :- வீரவில்லாவி - எஸ். முத்துக்குமார்
 ஒரு கலைஞனின் கதை
 - கலைஞர் கலைச்செல்வன்
- சிறுவர் இலக்கியம் :- ஒட்டி முயலும் சுட்டிப் பயலும்
 - ஓ.கே. குணநாதன்
 பூனைக்கு மணி சுட்டிய எலி
 - எலி.எம்.ஏ. அமீன்
- நவீன கவிதை இலக்கியம் :- கர்மயோகி பவுல்
 - வண. கலாநிதி. எஸ்.ஏ.ஐ. மத்திய
 மட்டக்களப்பு கோவில்களும்
 தமிழர் பண்பாடும் - எஸ். திண்ணைநாதன்
- வெளிப்பாட்டு சிறுவர் இலக்கியம் :- சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
 - சரோஜினி அருணாசலம்
- வெளிப்பாட்டு இளைப்பாற்றல் இலக்கியம் :- நெடும்பயணம் - மடுகூசிரிய விஜேஜாத்
 குருட்சணை - திக்கு வல்லை கமால்

விருது பெற்ற எழுத்தாளர்கள் அனைவரையும் 'செங்கதர்' வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

வரவு 'சுவைத்திரள்' (சுவைத்திரள் ஒரு உடை நடைகச்சுவை ஏடு)

16^{ம்} ஆண்டின் 16^{வது} (கி.நி. 31, மலர் 16, புரட்டாதி - ஜப்பி 2009)

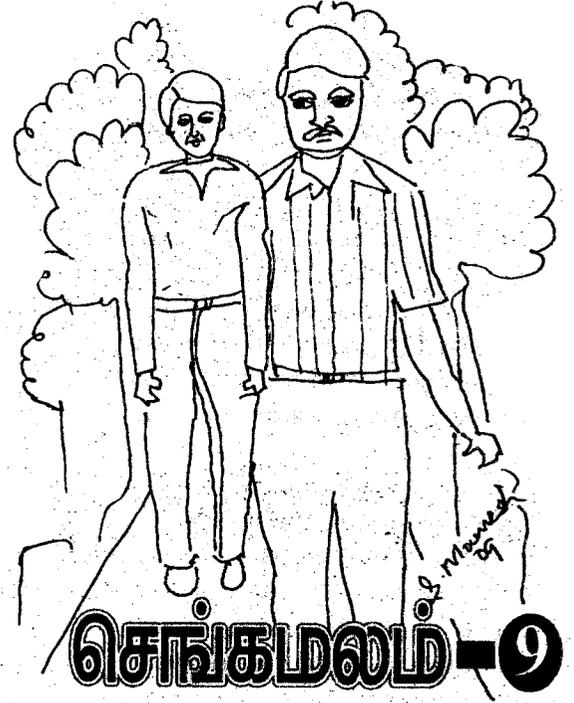
ஆசிரியர் : திக்கவயல் தீரமு

தொடர்பு : "சுவைத்திரள்"
 24/1, பொன் தொழிலாளர் வீதி,
 மட்டக்களப்பு.
 தொ.பேசி : 077-9004811

விலை : 100/-

எம்.பி.செல்லவேல்

செங்கமலம் - 9

நேரமும் மாலை நான்கு : புகளாகவும் காட்சி கொடுத்தது.
 மணியாயிற்று. ரகு தனது ஊரின் : போரின் வடுக்களைச் சுமந்து நிற்பது
 நிலவரத்தை பார்க்கவிரும்பிக் கணை : போல வழிகளில் இடிந்தவீடுகளும்,
 சனூடன் ஊருக்குள் விஜயம் செய் : நுனி துண்டிக்கப்பட்ட தென்னை மரங்
 தான். அவர்கள் இருவரும் தாம் : களும், புதர் நிரம்பிய பற்றைகளும்,
 படித்த பாடசாலைப் பக்கமாக நடந்த : மீள் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஓரிரு வீடு
 னர். ரகுவுக்கு எல்லா இடங்களும் : களும், படங்குகளாலும், தென்னை
 பரிச்சயமில்லாததாகவும் புதுமை : ஓலைகளாலும் முடப்பட்ட குடிசை
 யானதாகவும் தோன்றியது. தான் : களும் அவ்வழி நெடுகலும் நிறைந்தி
 இங்கு வசித்த காலத்தில் இருந் : ருப்பதைக் கண்டான் ரகு.
 ததைப் போலல்லாது பல சிறு சிறு : அவர்கள் இருவரும் அவ்
 தெருக்களும், குறும் சந்துகளும் : வழியே நடந்து செல்லும்போது அங்
 தார் ஊற்றிச் செப்பனிட்ட வழிகள், : கிருந்த வேலிகளில் இவர்களைப்
 நீண்டகாலம் கவனிப்பாரற்றதுபோலக் : பார்க்கும் கண்கள் மொய்த்திருந்தன.
 குழிகளும், தார் அகற்றப்பட்ட பரப் : கணைசனைத் தெரிந்த பாதசாரிக

ளான கிராமத்தவர்கள் சிரிப்பாலும், கண் அசைவாலும் விடைதந்த வேளையில் அருகே செல்லும் ரகுவை கேள்விக்குறியுடன் நோக்கவும் செய்தனர்.

“எப்படியிருந்த எமது கிராமத்தின் நிலையைப் பார்த்தாயா? சிதைந்து சின்னாபின்னமாகி இருக்கும் இந்த மண் எப்போதுதான் புதுப் பொலிவு பெறுமோ!” பெருமூச்செறிந்தவண்ணம் கூறி ரகுவின் மௌனத்தைக் கலைத்தான் கணேசன்.

“அழகு கொஞ்சம் சோலைகள் நிறைந்து சோபனமாய் மிளிர்ந்த எமது கிராமத்தின் அவலநிலையைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகின்றேன் நண்பா! இந்த மண்ணும் இங்கு வாழும் மக்களும் என்ன பாவம் செய்தோமோ தெரியவில்லை” தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தினான் ரகு.

குறுக்குப் பாதைகளைச் சுட்டும், உடைந்தும், சிதைந்தும் இருந்த பெயர்ப்பலகைகளே இந்த மண் சுமந்து நிற்கும் மாற்றங்களைப் பறைசாற்றுவதாக எண்ணினான் ரகு.

“அதோ ரகு! அங்கு தெரியும் இரு மாடிகட்டடத்தைப் பார்த்தாயா? அதுதான் எமது பாடசாலை. எத்தனை பொலிவுடன் காட்சியளித்த எமது பாடசாலை இங்கு நிகழ்ந்த இனக்கலவரம், போர்க்குழல் என்பவற்றுக்கெல்லாம் முகங்கொடுத்து நொந்துபோயிருப்பது போலத்

தான் எனக்குக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது” தனது உள்ளத்து வேதனையை வெளிப்படுத்தினான் கணேசன்.

தெருவழியே நடந்து பாடசாலையை நெருங்க நெருங்க மக்கள் நடமாட்டம் வெறிச்சோடியதை அவதானித்தான் ரகு.

இருவரும் அளவளாவியபடி பல தெருக்களைக் கடந்து அவர்கள் படித்த பாடசாலையை அடைந்தனர். விடுமுறைதினமாகையால் பாடசாலை ஆளரவம் அற்றுக்கிடந்தது. பாடசாலையின் முகப்படும் வளம்பிழந்து சோகம் கப்பியதாகத் தோற்றமளிப்பதை ரகு அவதானித்தான்.

தான் படித்த காலத்தை நினைவில் மீட்டுத் தற்போதைய நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது அவனது உள்ளத்தை ஏதோ நெருடுவதுபோல இருந்தது ரகுவுக்கு. பாடசாலையின் பெயரைக்கூறும் பெயர்ப்பலகை கூட மங்கிய எழுத்துக்களுடன் கவனிப்பாரற்று இருந்ததையும் ரகுவின் கண்கள் எடைபோடத் தவறவில்லை.

உள்ளத்திருந்த ஒரு அனல் மூச்சை ஊதியவனாக ரகு பாடசாலை வளவினுள் காலடி எடுத்து வைத்தான். அங்கு காவலாளியாகக் காணப்பட்டவனிடம் கணேசன் ரகுவை அறிமுகப்படுத்தி உள்ளே சென்று

பார்ப்பதற்கு அனுமதியும் பெற்றுக் கொண்டான். புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருந்த கட்டடம் முற்புறமாக அவர்களை வரவேற்றது. அதனை ஆர்வமற்று நோக்கியவண்ணம் நாங்கள் படித்த அந்த உயர்தர வகுப்பு அங்கிய கட்டடத்தைக் காணும் ஆவல் மிக ரகுவின் கால்களும் உள்ளே விரைந்தன. உள்ளுழைந்த ரகுவுக்கு அக்கட்டடத்தை அடையாளம் காணாதல் சிரமமாக இருந்ததை அவதானித்த கணேசன் அதை அவனுக்குச் சுட்டிக்காட்டினான். அக்கட்டடத்தை உற்றுநோக்கிய ரகு அதில் பெரிய மாற்றம் எதுவும் எழாதிருந்ததையும், பழுதடைந்து சுவர்களின் பூச்சுக்கள் காறைபெயர்ந்தும் இருப்பதைக் கண்டான்.

அக்கட்டடத்தின் அருகாக எதையோ அவன் கண்கள் தேடின. சற்று நேரத்தில் அவன் கண்கள் குவியமடைய, “நண்பா இதுதானே நாங்கள் அன்று நிழலுக்காய் கூடி நின்று கதைத்துப்பேசி மகிழ்ந்த வேப்பமரம்” ரகு ஆவலுடன் கேட்டான்.

“ஆமாம்! இத்தனை வருடங்களில் அது எந்தப் பெரிய விருட்சமாக வளர்ந்திருக்கிறது பார்த்தாயா? காலமாற்றத்தைப் பறைசாற்றுவது போல அது எத்தனை கிளைகளைப் பரப்பிப் பருமனடைந்து கோலங்காட்டுகிறதே!” கணேசன் பதிலளித்தான்.

மரத்தின் கீழே படுத்திருந்த நாயொன்று இவர்களைக் கண்டதும்,

தனது ஓட்டியுலர்ந்த வயிற்றைச் சுருக்கி மூச்சுக்காற்றைத் தள்ளி ஓரிரு குரைப்புச்சத்தத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டு அங்கேயே சுருண்டு படுத்துக்கொண்டது.

ரகு மரத்தின் கீழிருந்த கல் மேடையில் அமர்ந்தான். கணேசன் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி வாயிற் காவலனை நோக்கி ஏதோவிசாரிப்பதற்காக செல்கிறான். அங்கு அமர்ந்திருந்த ரகுவை நோக்கி இயலாமை யிலும் தன் வாலை ஆட்டியபடி அங்கிருந்த நாய் நகர்ந்து வந்து அவன் காலருகில் அமர்ந்துகொண்டு ரகுவின் முகத்தைப் பார்த்தது.

நாயை நோக்கிய ரகு, அது தன்னைத் தெரிந்துகொண்டதுபோல் நோக்கியதால் தான் படித்தகாலத்துத் தன்னுடன் பழகிய நாயோ என்று எண்ணினான். அதன் வயது போன தோற்றமும் அவனது எண்ணத்துக்குத் தூய்மிட்டது. அதை நினைத்த அவனது மனம் அவனை அறியாமலேயே பழைய எண்ணக்குவியலைக் கிளறத் தொடங்கியது.

பாடசாலையின் விளையாட்டுப் போட்டிக்கான காலமது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஆயத்தமாகக் கொண்டிருந்ததால் பாடசாலை இரண்டு வாரங்களாக ஆரவாரம் நிறைந்து காணப்பட்டது. ரகுவும் தன் காதலைச் செங்கமலத்துக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்த கால

மது. இருவரும் வேறு வேறு இல்லங்களைச் சார்ந்திருந்த போதிலும் அவர்களுக்கிடையே போட்டி மனப்பான்மை எதுவும் இருக்கவில்லை.

பொதுவாக ரகுவும் செங்கமலமும் சிறிது நேரமாயினும் ஒவ்வொரு நாளும் அம்மரத்தின் கீழ் சந்தித்துப் பேசுவதில் தவறுவதில்லை. அவர்களின் பேச்சு அறிவு சார்ந்ததாகவோ அல்லது சமூக நடப்பு, விடுதலை சார்ந்ததாகவோ இருக்கும். உண்மையான அன்புடன் ஒருவரையொருவர் நேசித்தாலோ என்னவோ உணர்வுகள் சம்பந்தமான விடயங்களில் அவர்கள் கலந்துரையாடல் இருப்பதில்லை. இவ்வாறு ஒருவருடன் ஒருவர் பேசுவதில் அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள். அவர்களின் உள்ளம் சந்தோஷத்தால் நிரம்பிவழிவதை உணர்வார்கள்.

ரகுவுக்கும், செங்கமலத்துக்குமிடையில் நடக்கும் சம்பாஷணையை மாணவர்கள் எவரும் சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்குவதில்லை. அதனால் அவர்கள் பற்றிய “கிசுகிசுப்புகள்” பாடசாலையில் எழுவதில்லை. இருப்பினும் அவர்களுக்கிடையேயுள்ள காதல் பற்றி செங்கமலத்தின் தோழியான வாசுகி மட்டும் தெரிந்திருந்தாள். அவளும் செங்கமலத்தின் சிறந்த நண்பியாக இருந்ததால் இது பற்றி யாருக்கும் முச்சுவிடுவதில்லை.

வெளிநாட்டிலிருந்து உறவினர் ஒருவரால் தனக்குப் பரிசுப்

பொருளாக அனுப்பப்பட்டிருந்த விலையுயர்ந்த பேனாவை செங்கமலத்திற்கு பரிசாக அளிக்க நினைத்தான் ரகு. அதற்காக ஒருநாள் அந்த மரத்தின் கீழ் அவளுக்காக காத்திருந்தான். விளையாட்டுப் போட்டி ஆரவாரத்தில் மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் பாடசாலை விளையாட்டுத் திடலில் நிறைந்திருந்தனர்.

ஏற்கனவே செங்கமலத்தின் நண்பியிடம் விசளம் அனுப்பியிருந்தான் ரகு. இதனால் செங்கமலமும் வாசுகியும் அவ்விடத்திற்கு வருகின்றனர். அண்மித்துக்கொண்டிருந்த செங்கமலத்தை உற்று நோக்குகின்றான் ரகு. வாசுகியின் பின்னால் மறைந்தபடி அவளும் வந்து சேர்ந்தாள். அவளது கண்களையே உற்று நோக்கினான் ரகு. அவளது கண்களில் தெரியும் மருட்சியும், பீதியும் அவளது வதனத்துக்கு மேலும் மெருகூட்டிக்கொண்டிருப்பதை ரகுவின் கண்கள் ரசித்தன. வாசுகியும் அவளை விட்டுவிட்டு சற்று விலகித் தூரச்சென்று நின்றாள்.

“செங்கமலம்! உனக்காகவே இந்தப் பேனாவைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். இது எனது உறவினர் ஒருவரால் வெளிநாட்டிலிருந்து அனுப்பிவைக்கப்பட்ட பரிசுப் பொருள். இதை நான் என் உயிராக நேசிக்கும் உனக்கும் எனது அன்புப் பரிசாகத் தருகின்றேன். மறுக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறியவாறு அந்தப் பேனாவை எடுத்து அவளிடத்து நீட்டினான்.

அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளச் செங்கமலம் தயக்கம் காட்டியபடி நின்றான்.

“செங்கமலம்! எனது நினைவாக உன்னிடத்து இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணித்தான் இதனை உனக்குத் தருகிறேன். தயக்கத்தை விட்டு இதனை ஏற்றுக்கொள்” ரகு மீண்டும் அவளிடம் கேட்டான்.

இப்போது செங்கமலத்தின் கை மெதுவாக நீண்டு அப்பேனாவை ஏற்றுக்கொண்டது. அவளைச் செங்கமலம் நிமிர்ந்து பார்த்தான். செங்கமலத்தின் கண்களில் அரும்பிநின்ற கண்ணீர் மொட்டுக்களைக் கண்டு வேதனையடைந்தான் ரகு.

“எதற்காக உன் கண்களில் கண்ணீர் நான் ஏதாவது தவறாகக் கேட்டுவிட்டேனா?” உள்ளம் கனக்க ரகு கேட்டான்.

“இப்படியெல்லாம் ஆசைகளையும் எதிர்பார்ப்புக்களையும் வளர்த்துக்கொள்ளும் நாங்கள் ஏற்றத்தாழ்வுகளும், வர்க்கபேதங்களும் நிறைந்த இச்சமுதாயக்குழல் எம்மைச் சேரவிடுமா? அல்லது வாழவிடுமா? இதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்த்ததுண்டா?” நாத்தமுதழுக்கச் செங்கமலம் கூறினான்.

“உண்மையான காதலுக்கும், அன்புக்கும் எதுவும் குறுக்கீடு செய்யமுடியாது செங்கமலம். எவ்வித தடைகளையும் உடைத்தெறிய நான் தயாராக இருக்கிறேன்”

ரகு வின் உள்ளத்தில் ஓர் ஆவேசம் தெரிந்தது.

“ஆண்கள் நீங்கள். பெண்ணடிமைச் சமுதாயத்தில் நீங்கள் எதைச் சொல்லியும் தப்பித்துக் கொள்வீர்கள். ஆண்களின் ஆட்சியுடைமை காரணமாக பெண்களை பின்னடைவானவர்களாகவே இன்றும் இச்சமுதாயம் கருதிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்லாமல் நடைமுறைச் சாத்தியமாகவும் உள்ளது. பெண்கள் இச்சமுதாயப் பின்னணியில் வாழ்வதா? சாவதா? என்பதைத் தான் தெரிவு செய்து கொள்ளமுடியும். சாவைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அதற்கு களங்கம் சொல்லவும் தயாராகவிருக்கிறது. இதை நினைத்துத் தான் பயப்படுகிறேன்” செங்கமலம் சமுதாயத்தின் உண்மை நிலையை விளக்கினான்.

“செங்கமலம்! எந்நிலைவரினும் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன். இது என் தாய்மீது ஆணை” தாயை ஆணையாக்கி உறுதியளித்தான் ரகு! அவ்வேளையில் யாரோ வருகிற ஆளரவம் கேட்டு செங்கமலத்துக்கும் ரகுவுக்கும் தெரியப்படுத்தினான். இருவரும் பிரியமணிமல்லாது பிரிந்து செல்கின்றனர்.

“ரகு! என்ன பழைய சம்பவங்களின் மீட்டலில் முழுகிவிட்டாய் போலிருக்கிறது” சொல்லியவாறு கணேசன் ரகுவின் தோளில் தட்டினான். ரகு எண்ணச் சுழலிலிருந்து விடுபட்டான்.

(தொடரும்...)

என்ன வாத்தியாரய்யா! வேட்டி வாலாமணியோட சால்வையெல்லாம் எறிஞ்சி பெரிய தடபுடலா வாறிங்க?... என்ன? தமிழ் இலக்கிய சாகித்திய விழாக்குப் போனனீங்களா?

மெய்தான்டாப்பா. நான் மறந்து பொயித்தன். இந்தமுற அம்பாறையில் எலுவா வெச்சவங்க? இதென்ன மாஸ்டர், இந்த வாத்திமாருக்கு நான்ஸ்பர் குடுக்கிறமாதிரி இலக்கிய விழாக்கெல்லாம் மட்டக்களப்பெண்டும், கல்முனை யெண்டும், அம்

பாறையெண்டும் ஒரே இடங்கள மாத்திக் கொண்டே இருக்கிறாங்க? சரி சரி. என்னெண்டாலும் செய்யட்டும் அவங்கட தேசம் அவங்கட ஊர்! உங்களுக்கும் என்னவோ பரிசு கிடச்சதாக அறிஞ்சன். எப்படி விழாவெல்லாம்? என்ன! தமிழ் இலக்கிய விழாண்டுற பேர்தான். ஆனா எல்லாம் ஒரே சிங்கள மயம் தான். வீரக்குட்டி எனக்கெண்டா ஒரு இழவும் விளங்கல்ல. தமிழ் இலக்கிய சாகித்திய

விளக்கம் வீரக்குட்டி

மிதுனன்

விழா நடத்திறதெண்டா இலக்கியக்காராக்களற பங்களிப்பு நிறைய இருக்கவேணும் கண்டயோ! இது ஏதோ கண்டாயின மாம், கேட்டாயினாமெண்டுபோட்டு அதிகாரிகளே தங்கட புடிக்குள்ள எல்லாத்தையும் பொத்திப் புடிச்சிக் கொண்டு நடத்திறதாலதான் வீரக்குட்டி இப்படியான சீரழிவெல்லாம்

வாறதெண்டு நீங்க சொல்றீங்க மாஸ்டர். அதெண்டா உண்மதான் மாஸ்டர். சாகித்திய விழா எண்டுற சும்மா சப்புச்சப்பான காரியமில்ல. இலக்கியக் காராக்களுக்குப் பெரிய மதிப்பான - கௌரவமான விசய மல்லவா! பரிசோ பாராட்டோ என்னெண்டாலும் உரிய முறையில் கிடச்சாத்தான் அதிலொரு சந்தோசம் வரும். இனிமேலாவது இதுசம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இப்படியான தமிழ் இலக்கிய விழாவ இலக்கியக் காராக்கள உள்வாங்கிப் பின்னால் நிண்டு செய்ய வேணும். சரி! நம்மட சொல்ல எவன் கேக்கப் போறானுகள். நான் வாறன் மாஸ்டர்.

மலேசிய மண்ணிலிருந்து....

மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தான்ஸ்ரீ ஆதி.நாகப்பன் இலக்கியப் பரிசளிப்பு விழா

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஈராண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்தும் தான்ஸ்ரீ ஆதி நாகப்பன் இலக்கியப் பரிசளிப்பு விழாவினை அண்மையில் கோலாலம்பூரில் உள்ள பிரபல தங்கும் விடுதியில் சிறப்பாக நடத்தியது.

பத்திரிகையாளராகவும், இலக்கியவாதியாகவும் மிளிர்ந்த முன்னாள் அமைச்சர் ஆதி. நாகப்பன் நினைவாக அவரது புதல்வர் ஆதிசுவ்வரர் இவ்விழாவிடிகான அனைத்து செலவுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆதரவு நல்கி வருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கத்தின் தலைவரும் 'மக்கள் ஓசை' நாளிதழின் ஞாயிறு பொறுப்பாளியுமான பெராஜேந்திரன் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பணிகளைப் பட்டியலிட்டார். ஆதிசுவ்வரர் தமது தந்தையின் நினைவுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டார். விழாவிடிகு தலைமையேற்ற முன்னாள் அமைச்சர் டத்தோஸ்ரீ சாமிவேலு, அமரர் ஆதி.நாகப்பனின் சேவைகளைப் போற்றியதோடு, எழுத்தாளர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் ஆற்றிவரும் இலக்கியப் பணிகளையும் பாராட்டினார்.

தொடர்ந்து எழுத்தாளர்கள் எண்மருக்கு ரொக்கம், சான்றிதழ் வழங்கி டத்தோஸ்ரீ சாமிவேலு கௌரவிப்புச் செய்தார். முத்த எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் கவிஞர் எம்.கே.குணசேகரன் (கவிதை), இ.தெய்வானை (சிறுகதை), முனைவர் வேசாபதி (கட்டுரை), சந்திரா சூரியா (நாடகம்) ஆகியோரும் இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களான தயாஜி (கவிதை), முருகையா முத்துவீரன் (சிறுகதை), எஸ்.பி.சரவணன் (கட்டுரை), கலைஞர் கானா (நாடகம்) ஆகியோரும் பரிசுகள் பெற்றனர்.

இந்த விழாவில் தான்ஸ்ரீ ஆதி.நாகப்பன் பற்றி ஒளிப்படச்சுருள் திரையிடப்பட்டது. மிகவும் நேர்த்தியாகவும், சிறப்பாகவும், எழுத்தாளர்களும், வருகையாளர்களும் மகிழும் வண்ணம் பரிசளிப்புவிழா அமைந்தது.

ஆ. குணநாதன்
கோலாசிலாங்கூர்

நீத்தார் நினைவு

அமரர் ரீ.பாக்கியநாயகம்

- * 1960களில் மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாகிற்று. மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்களை ஒன்றுசேர்க்கவும் அவர்தம் ஆற்றல்களை வளர்க்கவும் வளப்படுத்தவும் இச்சங்கம் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. இச்சங்கத்தின் தலைவராகயிருந்து வழிநடாத்தியவர் அமரர் ரீ.பாக்கியநாயகம் அவர்கள்.
- * சங்கத்தின் பணிகளான மாதம் ஒரு இலக்கிய நிகழ்ச்சி, தமிழக எழுத்தாளர் வருகை, நூல் அறிமுகவிழா, முத்தமிழ்விழா, ஆண்டு விழா, மாணவர்க்கான போட்டிகள், பரிசளிப்புக்கள், எழுத்தாளர் சந்திப்புகள், இலக்கியப்பயணங்கள் என்பன இன்றும் நினைவில் நிற்பவை.
- * 1970களில் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் அப்போதைய அரசாங்க அதிபர் தேவநேசன் நேசையா தலைமையில் மட்டக்களப்பு பிரதேச கலாமன்றம் உருவாகி காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்க அதிபர்கள் மாறும்போது புதிதாக வரும் அரசாங்க அதிபர்களே மன்றத்தின் தலைவர்களாகினர். ஆனால் மன்றச் செயலாளராக தொடர்ந்து மாறாமல் பணிபுரிந்தவர் ரீ.பாக்கியநாயகம் அவர்கள். ஆண்டுதோறும் பிரதேச கலைவிழாவில் போட்டிகள், கலைவிழா, அண்ணாவிமார் மாநாடு, கூத்துநூல் வெளியீடு, கண்காட்சி, பௌர்ணமிக் கலை விழா, சங்கீத மாலைகள், இலக்கியப் போட்டிகள் என்பன இம் மன்றம் ஆற்றிய முக்கியப்பணிகளாகும்.
- * தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் மட்டக்களப்பு மாநாடு 1976இல் நடந்தது. மூன்று நாட்கள் கருத்தரங்கு, கலையரங்கு, மலர்வெளியீடு என ஒரு குட்டித் தமிழாராய்ச்சி மாநாடாகவே நடைபெற்ற இம்மாநாட்டுச் செயலாளராகச் செயற்பட்டவர் ரீ.பாக்கியநாயகம் அவர்கள். மாநாட்டுத் தலைவராக டாக்டர் கே.செல்லையா அவர்கள் பணியாற்றினார்.
- * இலங்கையின் முன்னோடி நகைச்சுவை எழுத்தாளராக பரிணமித்த இவர் நூற்றுக்கணக்கான நகைச்சுவை கட்டுரைகளைப் பத்திரிகை

களில் எழுதினார். நகைச்சுவைக்கட்டுரைகள் மட்டுமல்லாமல் சமய, சமூக இலக்கிய கட்டுரைகளும் எழுதினார். மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் பற்றிய இவரது கட்டுரைகள் தமிழகத்தின் 'கலைமகள்' 'ஆனந்த வீகடன்' சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்து பலரதும் பாராட்டுப் பெற்றவை. தமிழைப்போலவே ஆங்கிலத்திலும் சரளமாக எழுத வல்ல இவரது ஆங்கில ஆக்கங்கள் இலங்கையின் அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிநாட்டுச் சஞ்சிகைகள் பலவற்றிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர். கொழும்பில் தற்காலிகமாக வசித்த நாட்களில் இந்து கலாசார அமைச்சிற்காக ஏராளமான மொழிபெயர்ப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டார். சுமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக 'சுமைதாங்கி' எனும் கிறிஸ்தவ இலக்கிய மாசிகையை மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளியிட்டார்.

- * மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் சமூகசேவைப்பகுதியில் இலகிதராக இளைப்பாறும்வரை இப்பகுதியிலேயே கடமையாற்றினார். 'Work is Worship' என்று அடிக்கடி குறிப்பிடும் இவர் அதற்கேற்ப விசுவாசம்மிக்க பொது ஊழியனாக வாழ்ந்து தன்னைநாடிவரும் அனைவருக்கும் உதவி புரிந்தவர். அவர் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் பணிபுரிந்த காலத்தில் தேவநேசன் நேசையா, டிக்கன் நிலவீர, அந்தோனிமுத்து முதலிய அரசாங்க அதிபர்களும், உருத்திரமுர்த்தி (மஹாகவி), பத்தினியம்மா முதலிய இலக்கியவாதிகளும் அவரு பணிபுரிந்தனர்.

* இந்துசமய கலாசார அமைச்சின் 'தமிழ்மணி' விருதும் பெற்றவர்.
- செங்குத்திரோன்.

அஞ்சலி!

21.09.2009 அன்று காலமான மட்டக்களப்பு கிண்ணையடிமையப் பிறப்பிடமாகவும், மயினங்கரச்சியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட கவிஞர் - எழுத்தாளர் - நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர் - ஓவியர் **அமரர் நவவிருட்டம் கிங்ஸ்லி தயான குணசீலன்** (மட்டக்களப்பான், வியாசன் எனும் புனைப்பெயர்களில் எழுதியவர்) அவர்களுக்கு 'செங்குத்தி' இன் கண்ணீர் அஞ்சலி

28.02.1950 - 21.09.2009

■ ஒரு படைப்பாளனின் மனப்பதிவுக்கும் பதில் :

அன்பர் கவிவலன் நல்ல நவீன இலக்கியங்களைப் படிக்கவில்லையென்பதே பரமார்த்த உண்மை. அவர் தனது கருத்துக்களை மாத்திரம் பதிவாக்கியிருந்தால் கவலையில்லை. ஆனால்வர் தன்னை மரபிலக்கியத்தின் ரட்சகராக்க முயன்றதனாற்றான் இதனை எழுத நேர்ந்தது.

ஒரு படைப்பாளி முதலில் நல்ல ரசிகனாயிருக்க வேண்டும். கவிவலனால் நவீனத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் தெரியவில்லை. நவீனத்தைப் படைக்கும் திறனும் அவர்க்கில்லை. அங்குதானிவரில் கோளாறு ஆரம்பமாகிறது.

பாமரனுக்கு எட்டாக்கனியாயிருந்த கவிதை இலக்கியம் பாரதியின் வருகையின் பின் எடுத்த பரிமாணங்கள் (வசன கவிதை உட்பட) உலகறிந்தது. அவனது பிறமொழித் தேர்ச்சியும், அதனுடாக அவன் தரிசித்தவைகளும் தான் இந்தப் பாரிய புரட்சிக்கு வித்திட்டன. இலக்கியம் காலத்துக்குக் காலம் புதிய புதிய வடிவங்களையெடுக்குமென்ற தகவல் இதன் மூலம் நமக்குக் கிட்டுகிறது.

'ஒன்றைச் சொல்லிவிடுவது மரபு, சொல்ல முயல்வது புதிது' என்று ஒற்றைவரியில் மரபுக்கும் நவீனத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டை கவிஞன் வலம்புரிஜோன் சொல்லிவைத்தான். அதுவே உண்மையுங்கூட. 'வெள்ளை நிற மல்லிகையோ...' பாடலில் விபுலானந்தர் சொல்லவந்ததுதானென்ன? 'உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது' என்பதைத்தானே. அதற்கவர் அத்தனை சொற்களையும் வீணடித்ததுதான் மரபின் பலவீனமென்று நவீன வாதிக்கள் வாதிட நேரமெடுக்காது. விபுலானந்தரின் கவிதைகளை எத்தனை பேர் எந்தளவுக்குப் புரிந்துவைத்திருக்கின்றோம். அப்படிப் புரிவதென்றாலும் அதற்கொரு 'சின்' வேண்டுமல்லவா. யாழ்நூலுக்கு எஸ்.பொ சொன்ன சமிகரணத்தை கவிவலன் அறிந்திருப்பாரோ என்னவோ.

அவ்வாறெனில் கவிவலன் கூற்றுப்படி புரியாதபடி எழுதிய விபுலானந்தரும் நவீன கவிஞர்களின் வரிசையில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவரோ?

சொல்லில் சூட்சுமத்தை விதைத்து, அனுபவவெளிக்கு நம்மை இட்டுச் சென்ற விக்கிரமதித்தியன், பிரமீள், பசுவையா போன்ற ஆளுமைகள் மரபிலக்கியத்தைக் கற்றும், அதனை ஆராதித்தவர்களும்தான். நான் மரபுக்கு எதிரானவனல்ல. தமிழ் புதிய சவால்களை எதிர்கொள்ளவேண்டிய காலகட்டத்தில், புதியவீச்சினை நோக்கி நகரவேண்டிய கட்டாயத்திலுள்ளது என்பதை ஏற்றுக் கொள்பவன். இருக்கின்ற மொழியில் எழுதுபவனல்ல, புதிய மொழியை உருவாக்குபவனே மெய்யான எழுத்தாளன். அவனுக்கு மட்டுந்தானந்த உரிமை யுண்டு. அந்த மொழியின் பிரம்மா அவனாகவேயிருக்கட்டும். அதற்காயவன் பழமையில் வேசுன்றி நிற்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

அடுத்து கவிவலன் 'அம்மணம் பேசும் வார்த்தைகள்' எனக்குறிப்பிட்டார். அம்மணமென்று ஒன்றில்லை அன்பரே. அதுவே மெய்யான அழகு. 'எங்கொங்கை நினைப்பாரால் தோள் சேற்க' என்பதில்லாத விர்சமா... அம்மணமா.

கோவில்களில் அம்மணத்தைக் காட்டியவாறும், புணர்ந்தவாறும் காட்சிநரும் மைதுணைச் சிற்பங்களை நாம் வணங்கவில்லையா? ரசிக்கவில்லையா? போனிய முனிவர்கள் பூசை செய்வதாகக் காட்டும் கஜராஜேரா, கோனார் சிற்பங்களைக் கவிவலன் அறியவில்லை போலும். கவிவலன் அறியவில்லை போலும். எந்தப் புராணத்தில் எந்த இதிகாசத்தில் விர்சமில்லை, அம்மணமில்லை, பாலியலில்லை. மரபென்பதற்காகவே அவைகளைக் கண்முடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்வதும், நவீன மென்பதற்காகவே அவைமீது வசை பொழிவதும் நல்ல எழுத்தாளனுக்கு அழகல்ல.

நிங்கள் என்னதான் நவீனத்துவத்திற்கெதிராக எழுதினாலும் வாழப்போவதும், மொழியை அடுத்த பரிமாணத்துக்கு நகர்த்தப்போவதும் மொழியை அடுத்த பரிமாணத்துக்கு நகர்த்தப்போவதும் அதுதான். மொழியை அடுத்த தலைமுறைக்கு விட்டுவிடுங்கள். நவீனத்தைப் புரிந்துகொண்டால் நல்லது. இல்லெங்கில் விலகி நிற்க.

அ.ச.பாய்வா - மட்டக்களப்பு

■ நிங்கள் அனுப்பிய இரு செங்கதீர்களும் கிடைக்கப்பெற்றேன். ஆரம்பம் முதற் கொண்டு சஞ்சிகையில் காணப்படும் சிறப்புக்கள் இன்றும் மாறாமல் இருந்து கொண்டிருப்பதைக் காணவும் மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறது. பளபளவென இருக்கும் முன்புற அட்டையும், துலக்கமான வர்ணங்களுடன் நிழற்படங்களும் உள்ளே வாசித்துப்போக தூண்டக்கூடிய புதிய விஷயங்களும் அமைந்துள்ளது. இன்னொருவருக்கும் சொல்லக்கூடிய தரமுள்ளதாக இருக்கிறது. எங்கள் மண்ணின் மணம் இன்னும் மணக்கவேண்டும். செங்கதீர் இருளகற்றி ஒளிகொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை என்போன்ற எழுத்தாளர்களுக்கு அதிகம் உண்டு. இவ்வளவு விபரம் எழுதிய பிறகு என்பக்கத்தில் இருக்கும் செங்கதீர் சஞ்சிகையை கையிலெடுத்து மீண்டும் ஒருமறை அதன் அட்டைப்படங்களைப் பார்க்கிறேன் உண்மையில் பிரமாதமாகத்தானிருக்கிறது.

நீ.பி.அருளானந்தம்
No.7, Lillian Avenue Mount Lavinia.

வாழ்த்து

பதினொராவது “கொடகே” தேசிய இலக்கிய விருது வழங்கும் வைபவம் 10.09.2009 அன்று கொழும்பு மகாவலி கேட்போர் அரங்கில் நடைபெற்றது.

“கொடகே” யுத்தக நிறுவனம் (மருதானை) மூலம் அதன் உரிமையாளர் ஸ்ரீ சரண கொடகே அவர்கள் வருடாவருடம் சிங்களமொழி ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு வழங்கிவரும் இலக்கிய விருது இவ் வருடம் தேசிய தமிழ் இலக்கியம் வளர்வதற்குப் பணியாற்றிய தமிழ் எழுத்தாளர் மூவருக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது.

ஸ்ரீ சரண கொடகே

டொமினிக் ஜீவா

கோகிலா மகேந்திரன்

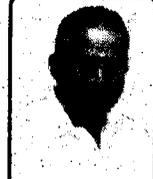
ஏ.இக்.பால்

வரவு

யாழ்ப்பாணம் இணுவில் அண்ணா தொழிலகப் பொன்விழா வெளியீடான “அண்ணா பொன் ஏடு” அறிமுக விழாவும் கௌரவிப்பும் 24.09.2009 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா, ஜெயராசா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. “அண்ணா பொன் ஏடு” கலாபூசணம் சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது. “சாதனையாளர்களின் வரலாறுகள் ஆவணமாக்கப்பட வேண்டும். அவை எதிர்காலச் சமூக முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாய் அமைய வல்லன” என்ற தொகுப்பாசிரியரின் முன்னுரைக் கூற்றுக்கிணங்க அண்ணா தொழிலக முதல்வர் திரு.ச.பொநடராசா அவர்களினதும் அவர்தம் தொழிலகத்தினதும் வரலாறு இந்நூலில் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

கடந்தகால உள்நாட்டு யுத்தம் இலங்கையின் தமிழ்ப் பிராந்தியங்களான வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண பொருளாதாரத்தைச் சீரழித்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் தனவந்தர்கள் தங்கள் முதலீடுகளை வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு நகர்த்துவதன் மூலம் தமிழ்ப் பிரதேசப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பி அப்பிரதேச தமிழ் மக்களை சமூக பொருளாதார ரீதியாகக் கைதூக்கிவிட வேண்டும் என்ற சிந்தனையை ஊட்டும் விதத்தில் இவ் “அண்ணா பொன் ஏடு” நூலின் வரவு அமைந்திருப்பதால் இன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் இத்தகைய நூலொன்றின் வரவும் காலத்தின் தேவை கருதி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இது உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

அண்ணா தொழிலக முதல்வர் சிங்களமொழி ஆக்க இலக்கிய விருது

திருமண சேவை

வேல் அமுதனீடம் மணமக்களின் வீரர்கோவை கையிருப்பு 1,101 இவற்றுள் 317 வெள்ளாட்டு வீரர்கோவை உட்பட முழு மொத்தம் 434 188 உள்நாட்டு வீரர்கோவை உட்பட முழு மொத்தம் 667

இன்னுமீனின் தயக்கம்?....
இன்றே-

சேலதிக விபரங்களுக்குச்

“சுயதிரிவுமுறை” முன்னோடி,

தனிநபர் நிறுவநர் சூத்த

புகழ்பூத்த, சர்வதேச, சகலருக்குமான

தங்கீர் திருமண சிற்றூப்படுத்தினர்,

குரும்பசிட்டுயூர்,

மாயெழு வேல் அமுதனூடன்

செவ்வாய், வியாழன் தவிர்ந்த

ஏனைய நாட்களில் தொடர்பு

கொள்ளுங்கள்.

தொலைபேசி :

2360488, 2360694, 4873929

முகவர் :

B.3.3 பெற்றோர் மாழமனை

(வெள்ளவத்தை காவல்

நிலையத்திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம்,

33ம் ஒழுங்கை வழி)

55 ஆம் ஒழுங்கை,

வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு - 06.

சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கு முறையில்!

தாங்களோ தங்கள் பிரதிநிதியோ

திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை

யிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகல்

லேயோ நேரில் சந்திக்கலாம்!

சுரீதமான் - சுலயமான் மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதிரிவு முறையே!

மகோன்னத - ரம்மிய மணவாழ்வுக்குக்

குரும்பசிட்டுயூர் மாயெழு வேல் அமுதனே!

ஹானா கிராபிக்ஸ்

Hana Graphics

எமது சேவைகள்

தமிழ்ச் சமூகம்

நூலகம்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில்
உங்கள் புகைப்படத்தைப்
பொருத்துதல்.

தரமான
சேவையை
மலிவாகப்
பெற்றுக்
கொள்ளுங்கள்...!

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ரேகைச் சித்திரமாக்கி
நிறந்தீட்டுதல்

வியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
சம்மந்தமான
விளம்பரங்களை
வடிவமைத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற புள்ளிகள், பருக்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்துவிதமான வடிவமைப்புகளும் மிகவும் குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.

இதைத் தவிர பூப்புனித நீராட்டு விழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான அழைப்பிதழ்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

கல்யாண மற்றும் பூப்புனித நீராட்டு ஆல்பம் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கு, மற்றும் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தரப்படும்.

இல.15, டாஸ் வீட், மட்டக்களப்பு.

தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 / +94 719105237

மின்னஞ்சல் : hanags21@yahoo.com